DIGESTA

TOUKOKUU 2 : 2013

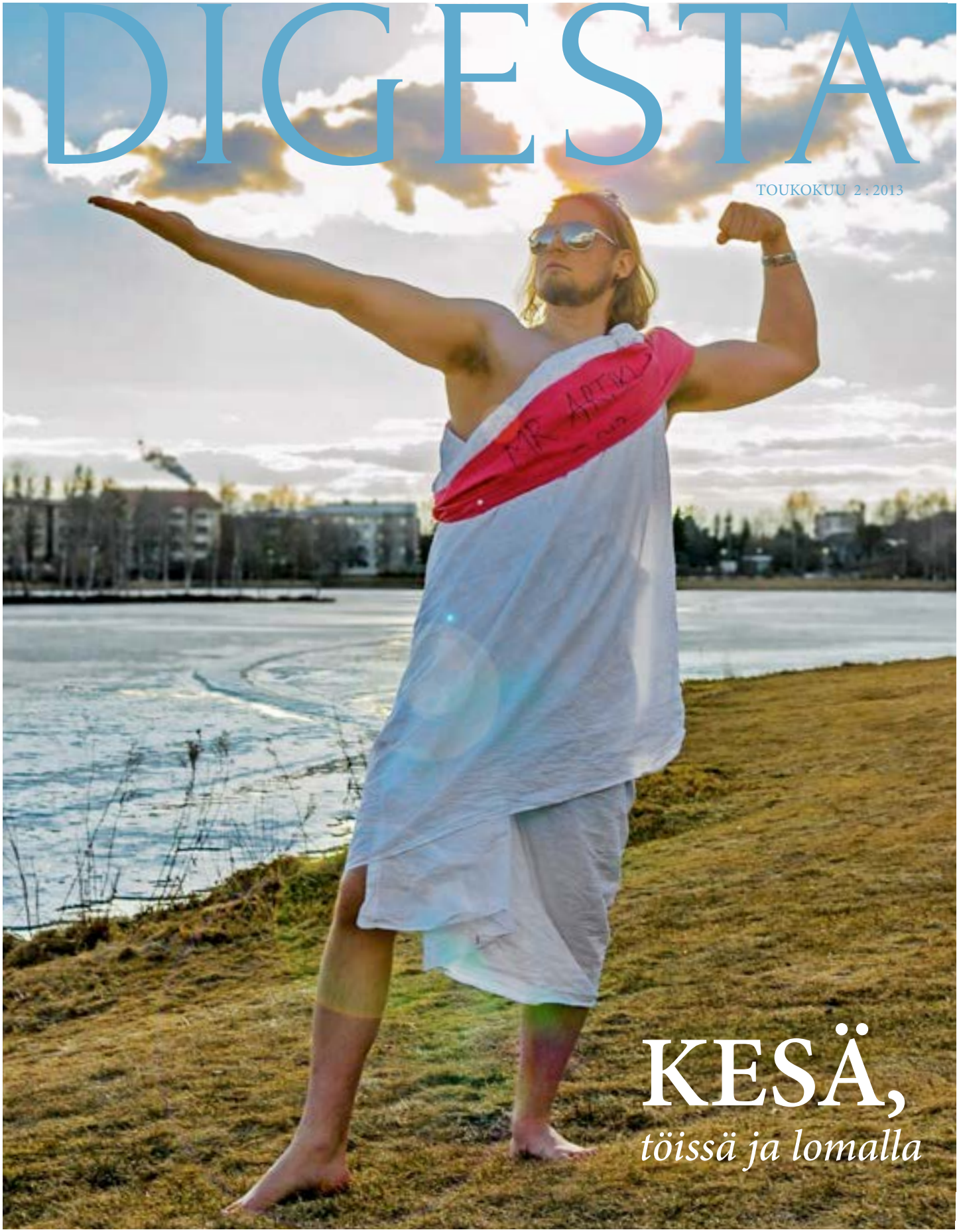

KESÄ,
töissä ja lomalla

: JURIDINEN AIKAKAUSLEHTI :

TOIMITUS

PÄÄTOIMITTAJA
Irina Svirina
digesta@artikla.com

TAITTO JA ULKOASU
Heidi Pöysä
heidi.poysa@gmail.com

TÄMÄN LEHDEN AVUSTAJAT
Noora Puuronen, Mikka Kekola, Hanna-Maaria Sipilä, Helena Honkavaara, Julius Matilainen, Janne Hälinen, Marika Sorsa, Lari Ahonen, Joel Eriksson, Annika Falben, Miika Pohjoinen, Heidi Kunnari, Riku Rauhanen, Ulla Riippinen ja Ilkka Ruuska

KANNEN KUVA
Ilkka Ruuska

JULKAISIJA
Artikla ry
Yliopistonkatu 8,
96301 Rovaniemi

PAINO
Pohjolan painotuote oy
Painos 250 kpl
Rovaniemi 2013

ILMOITUKSET
digesta@artikla.com
www.artikla.com/artikla/digesta

Seuraava Digesta ilmestyy
lokakuussa 2013

www.artikla.com

NOUSUSSA

PÄÄSYKOKEISIIN LUKIJAT
Joko olette merkanneet oman potentiaalisen fuksipalleron?

TENTTIAKVAARIO
Luuletko, että Kela on perässäsi syksyllä? Ei hätää, suuntaa akvaarioon, sieltä irtoaa vielä muutama noppa.

AITTATIE 3
Uusi koti artisteille, hallelujah!

AHOSTEN VOITTOPUTKI (NOUSUSSA LÄPI VUODEN)
Baarikierros, fuksiaiset, Kaamosluentojen oikeustapauskilpailu, Mr. Artikla sekä fuksikapteenius 2013. Haluaako joku lisää perusteluja?!

MATKUSTAMINEN
Jos ei muuta, muista hakea Etelä Helsingistä nesteytystä. Sillä syksyllä sinulle valkenee, että se on sama kuin laittaisi rahaa pankkiin!

LASKUSSA

EERO TALVELA
(mainos vedetty pois, hän ei maksanutkaan)

LUMEN MÄÄRÄ
Sääennusteet näyttävät, että kesästä on tulossa vähänluminen.

KIRJASTO
Loppukeväästä se ei olekaan kuumin hengailumesta.

FUKSIT 2012
Artturi Puoskari on vuoden fuksi, muita ei enää tarvita.

Digestan toisessa numerossa selvitetään millaisia työskentelyn puitteita juristeille on tarjolla . . . .

Lisäksi lehdestä löydät matkakertomuksia . . . .

. . . . sekä tietysti kauneusvinkkejä kesää varten!

SISÄLLYS

TEEMA: KESÄ, TÖISSÄ JA LOMALLA
Kolumni : *Ideaali rikoksen uhri* 6
Artiklalaiset Hannes & Snellmannilla 8
Näytä hyvältä lomalla : *itseruskettavat vertailussa* 12
Postikortti Brysselistä 14
Konsulttina Ernst&Youngilla 16
Yritysvastuun uudet ulottuvuudet 18
Traineena Avancella 22

JOKA LEHDESSÄ
Pääkirjoitus : *Sen minkä itseltään kieltää, edestänsä löytää* 4
Puheenjohtajan palsta : *Muutoksen tuulia* 10
Varapuheenjohtajan palsta : *Always look on the bright side of life* 11
Proffa vastaa 28
Elsan terveiset : *Delegaattina YK:n ihmisoikeusneuvostossa* 30

TÄSSÄ LEHDESSÄ
Mr. Artikla 24
Nordic Week Orator 32
Poronkusema 2013 36
Vieraskynä : *Tervehdys pohjoisen sisarukset!* 38
Fuksisitsit 39

IRINA SVIRINA : *Digestan päätoimittaja*

Sen minkä itseltään kieltää, edestänsä löytää

SEN MINKÄ ITSELTÄÄN kieltää, edestänsä löytää. Se on fakta, että vuosi täällä on muuttanut minun ajattelutapaani ja käsitystäni monista asioita. Myönnän, että ennen olin todella stadikeskeinen. Helsingin määritelmä oli tasan tarkkaan se alue, jossa kulkee spåra. Ja kyllä, kaiken lisäksi olin juuri niitä ihmisiä, jotka eivät poistu kehä III:n ulkopuolelle muuten kuin ulkomaille (naurettavaa, tiedän). Kuitenkin jostain kumman syystä, vahvoista mielipiteistäni huolimatta, olen täällä.

MYÖNNÄN MYÖS SEN, ettei asettuminen ollut kauhean helppoa: uudet ihmiset, uudet asiat ja aivan uusi ympäristö. Vaikeita hetkiä on ollut paljon, mutta muisti on kuin onkin valikoivaa, ja päällimmäisenä muistan vain ne parhaimmat asiat. Tai en edes välttämättä aina niitäkään. Muistan vain, että hauskaa oli. Viime vuonna tähän aikaan luin kuin hullu pääsykokeisiin, enkä tiennyt mitä tuleva pitää sisällään. Enhän koskaan edes ollut käynyt Rovaniemellä. Jälkikäteen olen enemmän kuin tyytyväinen, että uskalsin ottaa niin ison harppauksen. Rehellisesti, minulla on ollut yksi mielettömimmistä vuosista!

ALKUPERÄINEN TARKOITUKSENI OLI käydä täällä vain kääntymässä. Näin tämän opiskeluajan jotenkin sellaisena suorituksena. Ajattelin, että teen vain hirveästi koulutöitä nopeaan tahtiin, jotta pääsen takasin kotikulmille. Todellisuus on (ainakin mitä opintopisteet kertovat), että tulen viihtymään täällä paljon pidempään, halusin sitä tai en. Nyt kun ilmassa alkaa olla jo kesän tuoksua, niin se ei tunnukaan yhtään niin pahalta ajatukselta. Talvella toki olen ensimmäisten joukossa ostamassa aurinkomatkaa pakoon pimeydestä.

LUIN JUURI VANHOJA tekstiviestejä ja huomasin kuinka paljon puhetyylini onkaan muuttunut. ”Otsä mis” onkin yllättäen ”Ootko nää missä?” Mutta niin se vain on, ympäristö ja sinua ympäröivät ihmiset muokkaavat sinua. Ensin taistelet sitä vastaan, mutta lopulta et voi sille mitään. Alat huomaamattasi käyttää mitä ihmeellisempiä sanoja ja mitä kummallisempia ilmaisuja. Tietenkin käteen jää myös aiemmin opitut jutut, ja siksi oletkin lopulta täysin murrehirviö: ”Sit mie lähin stadiin”… ei näin!

EN OLE MYÖSKÄÄN koskaan ollut niitä jakkutyttöjä. Nykyään se on enemmänkin pääsääntö kuin poikkeus. Syytän tästä edelleen liian useita smart&casual -tilaisuuksia, joiden vuoksi vaatekaappini on mennyt aivan uusiksi. Oletteko kenties huomanneet saman? Sitten pikku hiljaa, kun kaapistasi ei enää löydykään muuta kun mekkoja ja jakkuja, alat käyttämään niitä ihan vapaaehtoisesti. Ei siksi, että haluat olla ylimielinen hienostelija, vaan niinkin yksinkertaisesta syystä että muuta ei ole.

AIEMMIN EI OLISI tullut kuuloonkaan viettää kesää Rovaniemellä. Olenkin moneen otteeseen julistanut sen ääneen: ”minähän en tänne kesäksi jää!” Minulla olisi ollut täydellinen mahdollisuus lähteä etelään. Siellä olisi ollut kämppä ja kaikki. Yllätin kuitenkin jopa itseni. Vaikka minua on peloteltu useaan otteeseen lyhyestä ja vähälumisesta kesästä, minä jään tänne!

HALUAN TOIVOTTAA VIELÄ kaikille oikein ihanaa kesää, olet sitten töissä tai lomalla, Rovaniemellä tai missä tahansa. Muista nauttia auringosta ja jäätelöstä!

Assurance | Tax | Transactions | Advisory | Law

Tiimityötä ja kansainvälistä kokemusta - koe EY Experience

EY Experience -traineeohjelma tarjoaa sinulle ainutlaatuisen mahdollisuuden tutustua työelämään ja asiantuntijatyöhön jo ennen valmistumista. Aloita urasi meillä!

See More | ey.com/fi/eyexperience

facebook.com/EYSuomiUrasivut

Ernst & Young

UNIVERSUM TOP 20 IDEAL EMPLOYER 2012 STUDENT SURVEY

NORDIC TOP 50 No.1 Nordic's Most Attractive Employers 2012

© 2013 Ernst & Young. Kaikki oikeudet pidätetään.

ERNST & YOUNG
Quality In Everything We Do

NOORA PUURONEN

Ideaali rikoksen uhri

HALUAN JAKAA TEILLE erään läheltä piti -tilanteen, joka sattui kaupunkilomalla Pariisissa. Toverini Angela Khalashte (nimi muutettu) ja minä päätimme lähteä Eiffel-tornin juurelle piknikille. Haimme lähikaupastamme patonkia, juustoa, kirsikoita ja viiniä. Tornin edustalla oleva nurmikko oli täynnä juhlivia nuoria, joten emme luultavasti olleet ensimmäisiä turisteja, jotka päättivät nauttia viinistä ja Eiffel-tornin valoshowsta.

SEURAAMME LIITTYI VANHEMPI ranskalaismies, jonka kanssa juttu lähti luistamaan ikäerosta huolimatta. Mies kertoi olevansa ammatiltaan opettaja, ja hän tutustutti meidät muun muassa perinteiseen ranskalaiseen musiikkiin. Pian savukkeeni loppuivat ja ranskalaismies kaipasi taas lisääkostuketta suulle. Hän ehdotti, että kävisimme läheisessä kaupassa varustautumassa.

Matkalla kauppaan huomasimme miehen käyttäytyvän oudosti: hän piipahti aivan Eiffel-tornin läheisyydessäsijaitsevassa asunnossaan (kerrostalo näytti epäilyttävän huikealta tavanomaisen opettajan asuinpaikaksi) ja pian sen jälkeen eräässä kebab-ravintolassa jututtamassa paikan henkilökuntaa, joka vilkuili meitä oudosti. Mies kertoi tilanneensa ruokaa, mutta raha ei vaihtunut, eikä ruokaakaan ruvettu valmistamaan.

JATKOIMME MATKAA PARI korttelia, kunnes Angelan kanssa rupesimme ihmettelemään matkan pituutta. Mies oli aikaisemmin vakuuttanut kaupan olevan aivan nurkan takana, mutta olimme ehtineet tehdä matkaa jo useamman korttelin verran. Päätimme kohteliaasti ilmoittaa miehelle, että emme taidakaan tulla miehen mukaan kauppaan, vaan menemme takaisin istuskelemaan Eiffel-tornin juurelle.

Mies vallan tulistui ja rupesi räyhäämään, että olimme käyttäneet häntä hyväkseen. ”Fuck you!”, hän sylkäisi, mikä säikäytti meidät lopullisesti, ja lähdimme juoksemaan pelonsekaisesti nauraen pakoon. Palasimme Angelan kanssa hotellillemme säikähtäneinä ja hieman huvittuneina. Olimme selvinneet jostain, mikä luultavasti olisi johtanut jonkinlaiseen Taken-elokuvan kaltaiseen tapahtumaketjuun.

VAIKKA ISÄNI (Suomen Liam Neeson) olisi luultavasti rökittänyt tämän potentiaalisen pariisilaisen parittajan ja kaikki olisi päättynyt lopulta hyvin, olen silti hyvin huolestunut äärimmäisen typerästä ja sinisilmäisestä käyttäytymisestämme. Olinpa vielä ennen Pariisin matkaamme vitsaillut reissun päättyvän kuten edellä mainitussa elokuvassa. Vaikka itsesuojeluvaistomme nosti kuitenkin lopulta päätään, ei se ansaitse hatunnostoa. Onhan meille jo lapsesta asti opetettu olemaan nousematta namusetien kyytiin.

JONKIN VERRAN MATKUSTANEENA olen muun muassa oppinut suojelemaan laukkua ahtaissa paikoissa ja peittämään hartiat Intiassa. Tiedän ettei Empire State Buildingin juurella pyöriviin ”lipunmyyjiin” kannata luottaa. Kuitenkin olin sokeana luottaa tähän pariisilaiseen ja vähällä joutua tilanteeseen, jota en edes halua kuvitella.

Luin kerran, että suomalaiset ovat liiankin luottavaista kansaa. Näin meitä kuvaili eräs amerikkalaismies, jonka elämäntyö on narrata mahdollisimman monta naista mahdollisimman monesta maasta kanssaan sänkyyn. Lienette kuulleet tästä herrasta ja luultavasti myös siitä, että suomalaiset naiset ovat miehen kokemusten perusteella helpoimpia narrattavia.

Pakko kompata kyseistä herraa, sillä usein suomalaisten niin sanottuun rentoutumiseen kuuluu sekä kotona että lomalla vetää hirveät lärvit, jolloin harva on, ylläripylläri, kovin skarppina. Ei mikään ihme, että suomalaiset ovat masentunutta kansaa, kun joka hiivatin Kanarian matkalla se lompakko pöllitään takataskusta.

VIERAASSA YMPÄRISTÖSSÄ OLEMME luonnollisesti enemmän varuillamme, mutta luultavasti rosvot ja huijarit kehittyvät kuten bakteerit konsanaan, ja pian joudumme palkkaamaan henkivartijat lomamatkoille. Pienenä naisena on pelottavaa kulkea yöllä lähestulkoon missä vain, mutta en usko, että miehetkään jatkuvasti turvassa ovat. Nainen on ehkä helpompi raiskauksen uhri, mies taas esimerkiksi baaripahoinpitelyn.

LOPUKSI EN EDES lähde ketään neuvomaan tai kehottamaan varovaisuuteen, koska se on yksinkertaisesti niin raivostuttavan itsestäänselvää. En edes tiedä minkäänlaisia keinoja rikollisuudelta välttämiseen, koska itsehän olen ideaali rikosten uhri: tyhmä, pieni ja uhkarohkea. Tarkoituksenani oli kai saada lukijat katsomaan elokuva nimeltä Taken ja epäilemään sen jälkeen kaikkia, sillä emme ole turvassa missään. Mukavia tulevia lomareissuja kaikille. ::

”Fuck you!”, hän sylkäisi, mikä säikäytti meidät lopullisesti, ja lähdimme juoksemaan pelonsekaisesti nauraen pakoon.”

OTH 2013

Lakimiesliitto järjestää kaikille Suomen oikkareille yhteisen **hyväntekeväisyystempauksen Helsingissä** perjantaina ja lauantaina **31.5.–1.6.**

Lisätietoja
Oikkari tekee hyvää 2013 - facebooktapahtumasta

ARTIKLALAISET HANNES SNELLMANILLA

Hannes Snellman on transaktioihin ja riidan ratkaisuun keskittynyt asianajotoimisto, jolla on toimistot Helsingissä, Tukholmassa, Kööpenhaminassa, Moskovassa ja Pietarissa. Tässä jutussa esittäytyy osa Hannes Snellmanin artiklalaisista.

TEKSTI :
Miika Pohjoinen, Heidi Kunnari ja Riku Rauhanen

MIKA POHJONEN, SPECIALIST PARTNER
Valmistuin Lapin yliopistosta vuonna 1995. Hannes Snellmanilla olen työskennellyt kymmenen vuoden ajan kilpailuoikeus-ryhmässä. Olen erikoistunut julkisiin hankintoihin, kilpailuoikeuteen, valtiontukiin sekä sopimus- ja vahingonkorvausoikeuteen.

Hain Hannes Snellmanille, koska pidän asianajajan työtä monipuolisena ja sellaisena, jossa on mahdollisuus kehittyä eri suuntiin. Toimeksiantotyön ohella olen julkaissut useita artikkeleita ja kirjoja, sekä käynyt runsaasti luennoimassa erilaisissa seminaareissa. Pidän tätä erinomaisena vaihteluna normaalille toimeksiantotyölle.

Suosittelen lämpimästi oikeustieteen opiskelijoita panostamaan hyvään kielitaitoon ja esimerkiksi opiskelemaan tai työskentelemään hetken ulkomailla. Käytännön työn kannalta erittäin hyvä englannin kielen taito on tärkeämpi kuin useiden kielten keskinkertainen osaaminen. Myös aktiivisuus ja terve itseluottamus ovat tärkeitä. Ja esimerkiksi lopputyöllä ajankohtaisesta uudesta aiheesta voi alkaa profiloitua tulevaksi asiantuntijaksi.

HEIDI KUNNARI, ASSOCIATE
Valmistuin Lapin yliopistosta vuonna 2009. Hannes Snellmanilla olen työskennellyt noin vuoden yritysjärjestelyt-ryhmässä. Opiskeluaikana vietin lukukauden vaihdossa Tukholman yliopistossa ja osallistuin kansainväliseen Willem C. Vis International Commercial Arbitration Moot -oikeustapauskilpailuun. Molemmat olivat arvokkaita kokemuksia, joiden uskon vaikuttaneen positiivisesti työpaikan saamiseen. Vaikka vaihto-opiskelu ja oikeustapauskilpailuun osallistuminen hieman pitkittivät opiskeluaikaa, suosittelen molempia lämpimästi kaikille.

Hannes Snellmanille päädyin tavanomaisen työpaikkailmoituksen kautta. Työskentelin aikaisemmin yhtiö- ja sopimusoikeuden parissa ja halusin laajentaa osaamistani erikoistuneempaan ympäristöön. Mielestäni paras neuvo, jonka oikkarille voi antaa, on se, että uskalla olla aktiivinen ja utelias. Kysyvä ei tieltä eksy myöskään lakipykälien viidakossa. Nykypäivän trendi-ilmaisuun verkostoitumiseen on syynsä ja jo opiskeluaikana luodut verkostot kantavat myös työelämässä.

HANNES SNELLMANILLA TYÖSKENTELEVÄT ARTIKLALAISET. *Ylhäältä vasemmalta: Anssi Suominen, Mika Pohjonen, Riku Rauhanen ja Antti-Juhani Alanko. Alhaalta vasemmalta: Heidi Kunnari, Tuomo Heikkinen ja Jouko Markkanen.*

RIKU RAUHANEN, TRAINEE
Aloitin opiskelut Lapin Yliopistossa vuonna 2008. Nyt olen Hannes Snellmanilla Associate traineena teknologia-ryhmässä. Vietin yhden opintovuoden opiskelijavaihdossa Nottinghamin yliopistossa, Englannissa. Vaihdon aikana kiinnostuin immateriaalioikeuksista ja halusin nähdä millaista on immateriaalioikeuksien parissa työskentelevien asiantuntijoiden arki.

Mielestäni Hannes Snellman tarjoaa monen oikeudenalan osalta opiskelijoille erinomaisen mahdollisuuden nähdä näköalapaikalta alan asiantuntijoiden arkea. Päätin siis hakea Hannes Snellmanin teknologia-ryhmään Associate Traineeksi. Nyt kun harjoittelujaksostani on kulunut hieman yli puolet, koen saaneeni todella arvokasta ja mielenkiintoista kokemusta ison asianajotoimiston toiminnasta.

Opiskelijavaihto on osoittautunut todella tärkeäksi, sillä suuri osa työstä tehdään englannin kielellä. Vaihtokokemus ja sen kautta hankittu kielitaito varmasti myös auttoivat harjoittelupaikan saannissa. Tärkeimpänä neuvona kanssaopiskelijoilleni pidänkin kielitaidon kehittämistä. ::

JULIUS MATILAINEN : *Artiklan puheenjohtaja*

Muutoksen tuulia

KEVÄT ON JO pitkällä, kun tämä Digesta ilmestyy. Suuri osa teistä on jo varmasti siirtynyt kesälaitumille. Itse olen pääkaupunkiseudun ikeessä, kun tämä julkaisu saapuu painosta käteenne. Kevät ja kesä ovat tänä vuonna muutoksen aikaa Ariklassa. Uudet toimitilat ovat tätä kirjoittaessani sinettiä vaille ostetut, laina pankista on neuvoteltu, ja vanha legendaarinen Hallituskatu 26:n Toippari sinettiä vaille myyty. Kaikki tämä siis allekirjoitusta vailla. Lisäksi ”kesäloman” aikana on tarkoitus kutsua koolle organisaatiomuutostoimikunta (vaikkakin hyvin vapaamuotoinen sellainen) pohtimaan miten yhdistyksen toiminta ja hallitusvastuut olisi jatkossa järkevintä hoitaa.

ARTIKLA SAA SIIS uuden kodin ja uuden rakenteen samana vuonna. Voin nyt jo sanoa, että vuosi 2013 jää ainejärjestömme historiaan murrosvuotena. Paljon on puhuttu, ja jotain on jopa saatu aikaan. Tekemistä riittää tietysti syksyllekin. Uudet fuksikat saapuvat pian poimittavaksi mukaan iloiseen joukkoomme. He luonnollisesti aiheuttavat härdellin ja tuovat mukanaan paljon energiaa, mutta älä sinä vanha (tai vanhempi) jää pois toiminnasta. Tilaa riittää myös teille! Rohkaisen kaikkia vanhempia opiskelijoita osallistumaan aktiivisesti Artiklan toimintaan. Näkemystänne ja kokemustanne tarvitaan!

AIKAISEMPIEN VUOSIEN ONGELMAT sekä toimitila kaupan tuomat vaikeudet ovat johtaneet siihen, että resurssit ovat syksyllä suhteellisen rajalliset. Tämä valitettavasti näkynee tapahtumien hinnoissa vielä vuoden loppuun saakka. Uskon kuitenkin, että uudet toimitilat antavat hyvän buustin Artiklalle nostaa profiiliansa. Lupaan tehdä kaikkeni, että vuoden 2014 toimijoille jää terve, nosteessa oleva ja aktiivisesti erilaisia palveluja tarjoava yhdistys!

KEVÄTKOKOUKSESSA HALLITUSTA SIUNATTIIN myös uudella toimihenkilöllä. Tervetuloa mukaan uusi klubimestari Teemu Yli-Savola. Tehtävä on varmasti erinomaisen haastava, koska uudet tilat vaativat aluksi paljon töitä ja uudistuksia, mutta samalla se varmasti on erittäin antoisa.

PERINTEISSÄ ON VOIMAA, mutta välillä niitä pitää uskaltaa horjuttaa. Pitää kokeilla järjestää asiat erilaisilla, paremmilla tavoilla. Tiivistän tähän alle vielä lopuksi hallituksen vuoden 2013 isoimmat projektit. Kuten aina, rakas jäsenistö, palaute on erittäin tervetullutta! Toivoisin, että olette yhteydessä allekirjoittaneeseen, hallituksen ko. asiaa koskevaan vastaavaan, tai käytätte nettisivuillamme olevaa palauttelomaketta aktiivisemmin. Näin pystymme arvioimaan tekemisiämme myös muusta näkökulmasta kuin omastamme.

Vuoden 2013 projektit:
Uusien toimitilojen hankinta
Laulukirja Artisteille
Tiivistelmäkirjaston saaminen alkuun
Organisaatiomuutos

Arpa on heitetty. Katsotaa mikä toteutuu ja mikä ei. Tavoitteet ovat korkealla. Nähdään terasseilla (muutamana kesäviikonloppuna myös Rovaniemellä)!

JANNE HÄLINEN : *Artiklan varapuheenjohtaja*

Always look on the bright side of life

AURINKOA, RANNALLA LÖHÖILYÄ, hyviä kirjoja, kavereiden kanssa hengailua lämpimissä öissä, kuuma lomaromanssi… Niinpä vissiin! Taitaa kuitenkin olla niin, että monen oikkarin kesä menee hikisessä toimistossa, jonne ainoan raikkaan tuulahduksen tuo, hyvällä tuurilla, korkeintaan mahdollinen ilmastointi.

No, ehkä totuus on kuitenkin jossain kuuman hiekan ja pölyisten paperipinojen välissä. Kesä on kuitenkin monelle meistä Lapin oikkareista se ainoa aika, jolloin meillä on realistisia mahdollisuuksia kartuttaa arvokasta työkokemusta – ja vielä omalta alalta – jos onnea sattui talven ja kevään arvonnoissa olemaan.

YLIOPISTON JA VALTIOVALLAN toivoessa entistä nopeampaa valmistumista (koska työurien pidentäminen), ja työnantajien vaatiessa entistä enemmän työkokemusta, mielellään omalta alalta (koska työurien pidentäminen), on opiskelijan kokema ristipaine melkoinen. Jokainenhan varmasti toivoo säilyvänsä mahdollisimman terveenä ja työkykyisenä pitkään, mikä on monessakin mielessä hyvä juttu (etenkin koska työurien pidentäminen!).

ME LAPIN OIKKARIT olemme toisaalta siinä onnekkaassa asemassa, että meiltä ei odoteta lainkaan samanlaista opiskeluaikaista työkokemusta kuin etelän kollegoiltamme. Kyllä ne työnantajatkin ymmärtävät, ettei täällä Suomi-neidon vyötärön yläpuolella ole samanlaisia mahdollisuuksia kartuttaa työkokemusta – ja siinä ohessa myös tilin saldoa – kuin mitä Ruuhka-Suomessa.

Mutta kyllä sitä kokemusta on silti hankittava, ja siksipä kesätyöt ovat oiva keino siihen, ja myös kesänaikaisen (ja toivottavasti myös pitkälle syksyyn kannattelevan) toimeentulon hankkimiseksi. Onnekkaimmat tietysti saavat juuri sitä paljon kuulutettua oman alan kokemusta, mutta mitään työtä ei tule väheksyä; jokainen pesti on aina askel lähemmäs sitä omaa unelmatyöpaikkaa.

KAIKILLA EI KUITENKAAN käy yhtä hyvä arpaonni, ja kesätyö jääkin hyvästä yrityksestä huolimatta täysin saamatta. Lohdutuksena suosittelen ajattelemaan kuumissa sisätiloissa kahvia keitteleviä tai raskasta fyysistä työtä raatavia opiskelijatovereita, joille voi viikonloppuna kehuskella, mitä kaikkea kivaa on ehtinyt viikon aikana tekemään. ”Life of Brianin” sanoin: Always look on the bright side of life!

On kuitenkin huomattava, että kesällä tulee myös voida rentoutua ja ladata akkuja tulevan syksyn koitoksia ajatellessa, joten joku roti siinä työnteossakin olisi syytä pitää. Kesä on oivaa aikaa pitää yllä niitä lukuvuoden katkolla olleita sosiaalisia suhteita, nauttia auringonpaisteesta ja virkistävistä kesäsateista, tarttua hyvään kirjaan (ei-oikeustieteelliseen, dekkarit kuitenkin sallittakoon) ja syödä luvattoman paljon jäätelöä. Eikä unohtaa pidä sitä toimettomana rannalla makoiluakaan – ajoittainen joutilaisuus se vasta virkistääkin!

Tärkeintä on kuitenkin ottaa kaikki ilo irti kesästä, joka meillä täällä Suomessa – ja etenkin Rovaniemellä – on niin kovin lyhyt.

Näytä hyvältä lomalla:

ITSERUSKETTAVAT VERTAILUSSA

TEKSTI :
Miika ”Fitness-Miika” ”KulLi” Kekola

”Jokainen seksuaalisesti itsevarma mies voi voidella kroppansa kyseisillä litkuilla.”

KESÄ LÄHESTYY vääjäämättä ja paniikki iskee. Nimittäin kesäkuntoon kuuluu olennaisena osana kunnon rusketus! Tunnetusti oikkarit eivät juuri kesällä kerkeä biitsillä makoilemaan, vaan päivät kuluvat toimistoissa puku päällä. Mikä siis neuvoksi, kun kuitenkin se ihanan seksikäs rusketus olisi saatava? Kaupat ovat pullollaan erilaisia päivettäviä ja itseruskettavia voiteita, rasvoja, mousseja ja suihkeita!

Tässä kohtaa miesten on turha naureskella, sillä jokainen seksuaalisesti itsevarma mies voi voidella kroppansa kyseisillä litkuilla. Eihän itseruskettavan käytöstä tarvitse kaduilla kuitenkaan huudella! Ei sillä, etteikö allekirjoittanut joskus itsekin olisi kokeillut...

MUTTA ASIAAN! Mistä tiedät mikä monista vaihtoehdoista on paras ja sopii tarkoitukseesi? Minä annan nyt kattavan kuvauksen erilaisista itseruskettavista ja käytän itseäni koekaniinina!

Ensimmäisenä vuorossa on päivettävä voide mallia **Dove summer glow**. Tarkemmin sanottuna tuote on kosteusvoidetta, joka samalla antaa sävyä iholle. Näin syntyy upean hohtava iho ja päivettynyt luonnollinen väri. Tuotteen tuoksu on neutraali, mutta miellyttävä. Voide myös imeytyy nopeasti eikä jätä inhottavan rasvaista tunnetta. Tällä ei kuitenkaan saa aikaan kunnon rusketusta, jota kaltaiseni rantojen adonis tarvitsee.

SIIRTYKÄÄMME SIIS SEURAAVAAN: **Nivea sun touch self tan lotion**. Kunnon nimihirviö, mutta tällä voiteella saa ihan muutamassa päivässä aikaan tasaisen rusketuksen. Voide ei imeydy yhtä hyvin kuin Doven tuote, mutta kukapa ei tykkäisi hengailla hetken ilman paitaa ja kuivatella?

Rusketusta pystyy ylläpitämään muutaman päivän välein suoritettavalla rasvaamisella, mutta liiallinen käyttö saa rusketuksen kellertämään ja tällöin upea rusketus muuttuukin halvaksi ja naurettavan näköiseksi. Älkää kysykö, mistä tiedän.

KOLMAS JA VIIMEINEN testattava tuote on **St. Moriz Instant Self Tanning Mist**. Tämä eroaakin kahdesta aikaisemmasta siinä, että tämä ei ole voidetta tai rasvaa, vaan tässä on valittu spray-mallinen ratkaisu. Tämän kanssa saakin sitten olla varovainen ja nopea! Sprayta tulee suihkuttaa pieniä määriä haluttuun kohtaan, ja tämän jälkeen välittömästi hieroa aine tasaisesti iholle. Laikkuja tulee hyvin helposti, ja liian runsas käyttö saa ihon näyttämään liian tummalta ja jopa likaiselta.

Itse testasin tätä jo fuksiaisten finaalissa, ja minusta lopputulos oli hyvinkin erinomainen ja rusketus kesti monta päivää, vaikka sitä ei ylläpitänytkään! Miinuspuolia on osittain hankala levitys, ja se, ettei tuote kyllä tuoksu kovinkaan hyvältä ja tahraa kämmenet todella tummiksi.

JOS NÄISTÄ KOLMESTA pitäisi valita, mitä käyttäisin, niin päätyisin kyllä tuohon Nivean voidemaiseen itseruskettavaan. Sillä saa minusta aikaan parhaimman ja luonnollisimman näköisen rusketuksen, jota on alun jälkeen helppo ylläpitää. Itseruskettavan käytön voi helposti erottaa esimerkiksi kyynärpäistä, varsinkin jos ne ovat kuivat. Tällöin ne muuttuvat hyvin tummiksi itseruskettavaa käytettäessä.

Suosittelenkin rasvaamaan ja hoitamaan kuivaa ihoa ennen itseruskettavan käyttöä. Näin lopputulos on paras mahdollinen. Joten nyt kaikki kipin kapin sinne kauppojen hyllyjen ääreen etsimään se oma suosikki ja hankkimaan kunnon rusketus jo ennen rantakelejä!

Kukapa ei tahtoisi olla hyvässä iskussa heti alkumetreiltä asti. Näin myös mahdollisuudet kesäkissaan tai kesäkolliin paranevat huomattavasti. Lainaten kuitenkin erästä professoria, kaikkea kohtuudella! ::

Postikortti Brysselistä

TEKSTI : Hanna-Maaria Sipilä

TERVEISIÄ BRYSSELISTÄ. Olen harjoittelijana Euroopan parlamentissa, meppi Hannu Takkulan toimistossa. Harjoittelujaksoni täällä piti alun perin kestää maaliskuun loppuun, mutta päätimme esimieheni kanssa jatkaa harjoittelua toukokuun loppuun saakka.

Harjoittelu Euroopan parlamentissa on totisesti vienyt minut aitiopaikalle seuraamaan opiskelujen kannalta ensiarvoisen tärkeää lainsäädäntötyötä. On ollut mahtavaa päästä näkemään Euroopan parlamentin toimintaa näin läheltä ja oppimaan miten täällä päässä näitä asioita oikeasti hoidetaan.

ENSIMMÄINEN VIIKKO TOIMISTOSSA oli pienoinen šokki informaatiotulvan vuoksi. Eurooppaoikeuden kirjoja lukemalla ei saa minkäänlaista kuvaa tämän instituution todellisesta toiminnasta, vaikka sitä niissä erinäisin kaavioin yritetään selvittää. Ennen en ollut edes kuullut valiokunnista tai valtuuskunnista, jotka ovat merkittävin osa meppien työskentelyä, ja myös kaiken lainsäädäntötyön ”pyöritysfoorumi”.

On ollut mielenkiintoista paneutua Hannulle tärkeisiin asioihin, kuten koulutukseen, kulttuuriin, nuorisoon ja urheiluun. Omalta osaltani tietysti nuorisoon ja koulutukseen liittyvät asiat ovat olleet erityisen keskeisiä, ja on ollut todella antoisaa päästä kuulemaan ihmisten erilaisia näkökulmia asioihin.

Kaiken kaikkiaan täällä on ollut huippua työskennellä! Työtehtävät ovat monipuolisia ja vastuullisia, eikä yksikään päivä ole samanlainen. Ainuttakaan kahvikuppia ei ole tarvinnut keittää! Täällä saa tehdä oikeita töitä. Ilmapiiri on todella rento, ja yhteistyötä tehdään myös naapuritoimistojen (Riikka Manner, Anneli Jäätteenmäki) kanssa.

MEPPIEN AVUSTAJAT OVAT pääasiassa nuoria ihmisiä. Kavereita on ollut helppo saada, eikä biletysseuraa ole tarvinnut kaukaa etsiä. Brysselissä on eri instituutioissa todella paljon suomalaisia harjoittelijoita, jotka ovat pääosin opiskelijoita, joten erinäisiä aktiviteetteja on riittänyt ja hauskaa ollut. Tosin on pakko myöntää, että olen kyllä hieman haikein mielin seuraillut Facebookissa kaikkien teidän Kaamosluento- ja Poronkusema-päivityksiä. Tätä kokemusta en silti vaihtaisi mihinkään!

Täällä Brysselissä on ollut erittäin mielenkiintoista ja opettavaista. Olen tutustunut moniin mahtaviin ihmisiin, joiden kanssa tulen pitämään yhteyttä vielä harjoittelun päätyttyäkin. Olen ollut etuoikeutettu saadessani tavata ja kuulla korkea-arvoisia henkilöitä, kuten komissaareja, eri maiden ministereitä ja Euroopan unionin tuomioistuimen jäseniä.

Myös ranskan kielen taito on kohentunut vähän huomaamattakin, koska monessa paikassa ihmiset eivät osaa englantia, ja on pakko yrittää saada itsensä ymmärretyksi ranskan kielellä. Törmäsin jo heti alussa tähän kielimuuriin, kun piti hoitaa asuntoasiat kuntoon ranskan kieltä käyttäen. Mutta siitäkin selvittiin! Haluaisinkin kiittää Hannua ja koko toimistoa tästä mahdollisuudesta! Huippua kevättä kaikille! Nähdään pian!

1888 2013

Castrén & Snellman 125 vuotta!

Lakitieteiden kandidaatti Kaarlo Castrén ja nimituomari
Frans Emil Snellman perustivat toimistomme 1.6.1888 Helsinkiin,
Venäjän autonomisen suuriruhtinaskunnan pääkaupunkiin.
Vuonna 2013 olemme paitsi yksi Suomen suurimmista
asianajotoimistoista, myös opiskelijoiden suosikkityönantaja
(Universum 2009-2012, Prospera Employer Branding 2012 Finland).
Haluamme olla maineemme veroisia myös tulevina vuosina!

www.castren.fi

HELENA HONKAVAARA
TOIMENKUVA: Tax Advisor, Human Capital – Tax Services
TYÖNANTAJA: Ernst & Young Oy
VALMISTUMISVUOSI: 2013

TEKSTI JA KUVA :
Helena Honkavaara

KONSULTTINA ERNST & YOUNGILLA

MITEN PÄÄDYIT ERNST & YOUNGILLE?

Ensimmäisenä opiskelukesänäni olin Verohallinnossa töissä, jonka jälkeen kiinnostuin vero-oikeudesta. Verohallinnon jälkeen hain EY:lle kevään harjoittelujaksolle. Tästä lähtien olen työskennellyt EY:llä nykyistä pestiäni ennen Traineena ja Junior Advisorina opintojen ohessa.

EY huomioi loistavasti opintojen ohessa työskentelevät joustavuudellaan. Pystyin aina sovittamaan Rollossa käyntini työskentelyyn. Arvostin myös harjoittelijana sitä, että EY:llä sai tehdä vaativimpiakin hommia alusta asti.

MINKÄLAISTA ON TYÖSKENTELY ERNST & YOUNGILLE NUOREN KONSULTIN NÄKÖKULMASTA?

Työskentelen Tax Advisorina osana Human Capital-tiimiä lähinnä Suomeen tulevien tai Suomesta työkomennukselle lähtevien työntekijöiden kanssa. Olen ollut myös mukana erilaisten palkitsemisjärjestelmien verosuunnittelussa. Viihdyn asiakaspainotteisessa työssä, jossa saan päivittäin olla tekemisissä ympäri maapalloa niin asiakkaiden kuin kollegojeni kanssa. Työkieli EY:llä on englanti, mutta Helsingin toimistossa puhumme toki suomeakin.

Pidän suunnattomasti myös EY:n nuorekkaasta ilmapiiristä ja asiantuntijaympäristöstä. On hienoa olla mukana tuottamassa palveluita yrityksille niiden todellisiin tarpeisiin. Verosuunnittelun merkitys isojen suomalaisten konserniyritysten toiminnassa luo oman asiantuntijuuden kehitykselle ajankohtaisen leiman.

MITKÄ OVAT TYÖSI PARHAITA PUOLIA? ENTÄ HUONOJA?

Työni ehdottomia parhaita puolia on sen kansainvälisyys ja haastavat työtehtävät. Kliseenä on myös todettava, että minulla on maailman parhaat ja rennoimmat työkaverit. HC-tiimiimme on valikoitunut jalat maassa olevaa porukkaa, joka tekee tiimityöstä helppoa ja mutkatonta. On haastavaa vakuuttaa ei-juristit verojuridiikan seksikkyydestä, siinä ehkä työni ”huonoin puoli”.

ONNISTUTKO VIETTÄMÄÄN MYÖS VAPAA-AIKAA?

Vapaa-ajan puuhastelu luo mielestäni edellytykset työssä jaksamiselle. Minun vapaa-aikani menee pitkälti urheilun parissa. Salilla tulee viihdyttyä ja salaa ihailenkin niitä älköjä fitness-mimmejä, joiden miehekkäitä lihaksia kukaan nainen ei halua.

Hurahdin tammikuussa thai-nyrkkeilyyn, jossa olen alkeiskurssin käytyäni siirtymässä ladythain puolelle kartuttamaan tekniikkaani.

> ”Kliseenä on myös todettava, että minulla on maailman parhaat ja rennoimmat työkaverit.”

TULEVAISUUDEN SUUNNITELMASI?

Odotan tulevaisuudelta erityisesti sitä hetkeä, jolloin saan tsempattua itseni liittymään EY:n juoksukouluun. Todellinen tulevaisuuden ihme olisi se, että juoksentelisin pirteänä kuin peipponen ennen töiden alkua muiden juoksuhullujen kanssa. Urani kannalta odotan, että asiantuntevuuteni kehittyisi entisestään ja ammatillinen kasvu olisi positiivisessa nousussa.

MITÄ NEUVOJA ANTAISIT OPISKELIJOILLE KOKEMUKSESI PERUSTEELLA?

Opiskeluaikana ehdottomasti paras muistoni on syksyltä 2012. Lähdin yhden lukukauden opiskelijavaihtoon Nottinghamiin, jonne päätin suunnata opiskelujeni loppuvaiheessa. Nottinghamista saatu kokemus vain vahvisti haluani työskennellä kansainvälisessä ympäristössä. Jos voisin vielä muuttaa jotain, toivoisin, että olisin viettänyt aikaa Englannissa vuoden verran.

Kehottaisin myös kaikkia työskentelemään omaa alaa vastaavissa töissä jo opiskelujen aikana. Vaikka Rollosta saattaa olla hankalampaa lähteä töihin muualle, kiitos seisoo lopussa. Näin saa hyvää käytännön kokemusta omasta alastaan ja vähintäänkin tässä vaiheessa mielikuvat työskentelystä Ally McBealinä kynähameessa karisevat (toivottavasti). ::

Yritysvastuun uudet ulottuvuudet

TEKSTI JA KUVA :
Marika Sorsa

Deloitte on yksi maailman johtavista asiantuntijaorganisaatioista, joka tarjoaa asiakkailleen laajan valikoiman tilintarkastukseen, verotukseen, riskienhallintaan, konsultointiin ja yritysjärjestelyihin liittyviä palveluita. Organisaatiossa työskentelee noin 200 000 asiantuntijaa yli 150 eri maassa. Suurin osa Deloitten asiakkaista on ulkomaisia yrityksiä tai kansainvälisiä konserneja.

VOIMME PUHUA MYÖS yritysvastuun laajentumisesta uudelle, kansainväliselle tasolle - vastuullisuuden globaali ulottuvuus huomioidaan Peruun suuntautuvalla kehitysyhteistyöhankkeella nuorten työllistymisen tukemiseksi ja elämäntaitojen vahvistamiseksi. Community Agendalle kuuluu Peruun suuntautuva vapaaehtoistyöhanke, joka on suunniteltu ja toteutettu yhteistyössä järjestökumppanien Suomen lasten ja nuorten säätiön (SLNS) sekä CEDRO:n (Centre of information and education for the preventation of drug abuse) kanssa. Vapaaehtoishanke on osa laajempaa Ulkoministeriön rahoittamaa kehitysyhteistyöhanketta, jota Deloitte tukee sekä rahallisesti että asiantuntijoidensa työpanoksen kautta.

Kolmevuotinen vapaaehtoishanke auttaa paikallisten, syrjäytymisvaarassa olevien nuorten kouluttautumisessa ja elämäntaitojen vahvistamisessa. Samalla tuetaan nuorten työllistymistä sekä kannustetaan yrittäjyyteen.

Deloitte on tuomassa hankkeeseen erityisesti asiantuntijoidensa kattavaa osaamista. Mukana olevat deloittelaiset vapaaehtoiset saavat Suomesta käsin tehtävän taustakoulutuksen ja asiantuntijatyön ohella mahdollisuuden päästä työskentelemään Peruun ja käyttämään osaamistaan paikallisen järjestökumppanin hyväksi. Tähän mennessä Perussa on työskennellyt jo kuusi vapaaehtoista muutaman kuukauden jaksoissa. Kaikki vapaaehtoiset panostavat hankkeeseen myös omaa aikaansa, mikä kuvastaa hyvin

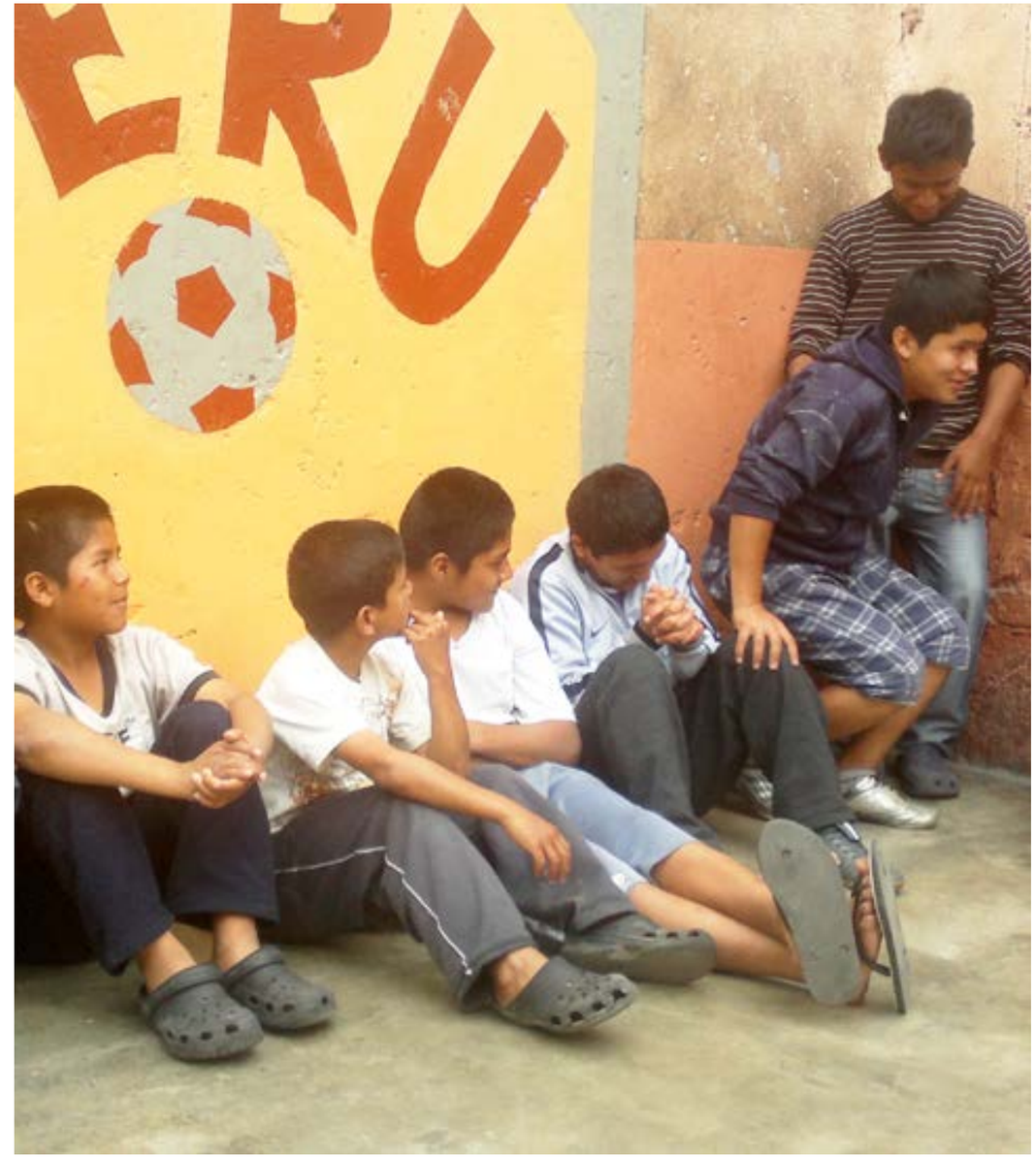

KOLMEVUOTINEN *vapaaehtoishanke auttaa paikallisten, syrjäytymisvaarassa olevien nuorten kouluttautumisessa ja elämäntaitojen vahvistamisessa.*

> ”Yhteiset arvot ja eettiset toimintaperiaatteet tukevat vahvasti vastuullista yritystoimintaa ja ohjaavat työtä kaikissa tilanteissa.”

projektiin sitoutumista ja halua auttaa.

Koko hankkeen ajan toimitaan läheisessä yhteistyössä SLNS:n kanssa ja kehitetään uutta mallia yritysmaailman osallistumiseen sekä asiantuntijaosaamisen kanavoimiseen kansainväliseen vapaaehtoistyöhön. Ensimmäisessä ulkomaille suuntautuvassa yhteistyöprojektissa pyritään myös tukemaan paikallisen kumppanin CEDRO:n kehittymistä entistä parempaan asemaan perulaisten nuorten auttajana.

Itse olin Perussa kolme kuukautta syksyllä 2012 auttaen syrjäytymisvaarassa olevia nuoria suunnittelemalla koulutusmateriaalia, jonka avulla heidän näkemyksiään yrittäjyydestä laajennetaan ja heitä valmistetaan omien yritysten perustamiseen.

Perussa viettämäni aika oli antoisaa. Toimiminen vieraassa kulttuurissa aiheutti toisinaan haasteellisia tilanteita, mutta opetti myös paljon. Perulaisen ja suomalaisen työkulttuurin yhdistäminen oli mielenkiintoista ja työskentely espanjaksi toi omat haasteensa. Yhteistyö eri tahojen kanssa sujui kuitenkin hyvin ja omien verkostojen kasvattaminen mm. Deloitte Perun suuntaan oli erityisen miellyttävää. Kokemus kasvatti erityisesti yritysvastuutuntemusta sekä yrityskonsultoinnin osaamistani. Bonuksena vapaaehtoisajalta jäi hyviä muistoja ja ihania ystäviä ympäri maapalloa.

Yritysvastuu näkyy myös Peru -projektin ohella muussa Deloitten toiminnassa ja onkin osa Deloitten globaalia liiketoimintastrategiaa. Yhteiset arvot ja eettiset toimintaperiaatteet tukevat vahvasti vastuullista yritystoimintaa ja ohjaavat työtä kaikissa tilanteissa.

Deloitte tukee myös Suomessa järjestökumppaneita pro bono -ehtoisesti sekä tarjoaa jokaiselle työntekijälle mahdollisuuden käyttää kahdeksan tuntia työaikaa vuodessa vapaaehtoistyöhön. Tämän voi hyödyntää omaan kohteeseen tai valita järjestökumppaneista itselleen mieluisan kohteen tai osallistua yrityksemme johonkin olemassa olevaan yritysvastuuprojektiin. Mielestäni on aivan mahtavaa, että työnantaja mahdollistaa monin tavoin yritysvastuun toteuttamisen.

JURISTIKSI DELOITTELLE?

Olen valmistunut juristiksi vuonna 2010 Helsingin yliopistosta ja aloittanut Deloittella välillisen verotuksen tiimissä vuonna 2011.

Pidän siitä, että Deloittella tehdään tiivistä yhteistyötä muiden tiimien kanssa. Tällöin oma asiantuntijuus kehittyy laajemmin samalla kun palvelemme asiakasta monialaisemmin. Kansainvälisessä organisaatiossa työtehtävät ovat monipuolisia ja asiakkaina on paljon ulkomaisia yhtiöitä, mikä tekee toimeksiannoista erityisen mielenkiintoisia. Lisäksi Deloittella pääsee työskentelemään Suomen johtavien asiantuntijoiden kanssa.

VALTTINA HYVÄ ASENNE JA TIIMIHENKI

Hyvän työilmapiirin lisäksi Deloitte tarjoaa oikeustieteen opiskelijalle hyvän näköalapaikan siihen, mitä kaikkea juristi voi työkseen tehdä.

Deloittella juristin koulutus tarjoaa monenlaisia työmahdollisuuksia. Verotuksen parissa on mahdollista suuntautua esimerkiksi työnantajien veropalveluihin, välilliseen verotukseen sisältäen mm. arvonlisäverotuksen ja tulliasiat tai yrityksen tuloverotukseen. Toisaalta mahdollista on suuntautua myös liikejuridisiin toimeksiantoihin. Kaikki työt tehdään yhteistyössä muiden tiimien kanssa ja näin saadaan laajempi näkemys verotuksen osa-alueista ja niiden suhteista toisiinsa. Mielenkiintoiseksi työn tekee myös toimeksiantojen monipuolisuus, kansainvälisyys on aina läsnä ja etenkin EU:n lainsäädäntö tulee hyvin tutuksi.

Ketään ei jätetä yksin ja tiimihenki näkyy kaikessa toiminnassa. Myös mahdollisuudet edetä uralla ovat hyvät. Deloitte tarjoaa monia eri työmahdollisuuksia aina trainee-ohjelmasta lähtien mikä onkin yksi työnantajan valttikorteista. ::

TEKSTI : Irina Svirina

TRAINEENA AVANCELLA

Avance on pääasiassa liikejuridiikkaan keskittyvä asianajotoimisto. Minulle tarjoutui tilaisuus perehtyä heidän toimistoonsa, ja erityisesti traineen elämään Avancella. En voinut päästää tuota tilaisuutta sivusuun, joten päätin lähteä käymään Helsingissä haastattelemassa kahta Avancen traineeta.

TEPASTELEN KAUHUSTA KANKEANA Kluuvinkatu 3:een, Avance Asianajotoimiston toimitiloihin. Tänään on ensimmäinen face-to-face haastatteluni. Minua jännittää, olenhan näissä toimittajan hommissa vielä aivan keltanokka. Hissi pysähtyy viidenteen kerrokseen. Mielessäni pyörivät ajatukset: ”Olenko tarpeeksi vakuuttava? Näytänkö tarpeeksi vakuuttavalta?” Hengitän vielä syvään, ennen kuin uskallan painaa ovisummeria.

Iloisesti minut ottaa vastaan assistentti Martina Lepistö. Hän kertoo haastateltavien olevan pian valmiita, ja tarjoaa odotellessa jotakin juotavaa: ” Cappuccinoa? Lattea?” Mumisen epävarmasti, että tavallinen kahvi riittää. Eihän minulla ole tietoa paremmasta.

Ensivaikutelma toimistosta on raikas ja valoisa. Toimiston koko ei ole päätä huimaava, mutta yksinkertainen ja moderni sisustus saavat sen näyttämään tyylikkäältä. Oleskeluhuoneessa komeilevat valkoiset nahkasohvat, ja pöydiltä löytyy kupillinen Fazerin sinisiä, jotka ainakin toimittajanne mielestä ovat piste i:n päälle.

TOIMISTOLLA SAIN ENSIN tentattavakseni Christa ”Cia” Anttilan, joka on 3. vuosikurssin opiskelija Helsingin yliopistosta ja osa-aikaisena traineena Avancella. Vaikka jännitinkin kovasti ensimmäistä haastattelua, Cian seurassa tuli heti tuttu ja turvallinen fiilis, sillä mustasta jakusta huolimatta jaloissa komeilivat monelle opiskelijalle tutut rennot converset. Rupattelutuokiomme aikana Cia valotti minulle, että Avance ei ole niinkään perinteinen, vaan uusi eteenpäin pyrkivä toimisto, jolle on tärkeää asiakkaan tyytyväisyys. Kuitenkin myös viihtyvyys ja hauskanpito työssä ovat Cian mielestä toimiston keskeisiä kulmakiviä.

Toinen haastateltavistani oli Jaakko Kuusimäki, täyspäiväisenä traineena toimiva 4. vuosikurssin opiskelija, hänkin Helsingin yliopistosta. Jaakon sanoin oma toimisto on ”uniikki mesta”. Hänen mukaansa Avance painii omalla alallaan isompien toimistojen kanssa, mutta siitä löytyvät kuitenkin pienen toimiston hyvät puolet. Yhteisöllisyys on yksi niistä. Tämä ilmenee ihan konkreettisesti, sillä Avancella on avokonttori, joka ei ole aivan perinteinen ratkaisu tällä alalla. Kaikki osakkaista traineehin istuvat samassa tilassa, eikä välissä ole seiniä tai muita esteitä. Jaakon mukaan näin tutustuu helpommin kollegoihin, ja tällainen yhteisöllisyys lisää entisestään halua panostaa työntekoon.

SEKÄ JAAKKO ETTÄ Cia ovat päässeet tekemään harjoittelunsa aikana paljon erilaisia töitä. ”Olen tehnyt käännöksiä ja selvityksiä, yrityskauppoihin liittyviä raportteja sekä hoitanut käytännön toimistotöitä”, Cia kertoo innoissaan. ”En tee tiettyjä asioita” -asenne ei hänen mielestään toimi tällaisessa ympäristössä. Jaakkokin on sitä mieltä, että on ollut mahtavaa olla mukana projekteissa alusta loppuun saakka. Hän ei ole kokenut, että asiat joita hän tekee, olisivat olleet ”irrallisia palikoita”. Päinvastoin, oman käden tulos on selvästi havaittavissa, mikä on tietysti palkitsevaa. ”Olen myös pystynyt tekemään työtä kotoa käsin. Joustavuus vetoaa minuun”, Jaakko kertoo.

Cia on toimistossa osa-aikaisena. Hän tekee vaihtelevasti 1-4 vuoroa viikossa kouluhommista riippuen. Hän on kokenut työnteon mukavaksi vaihteluksi opiskelun ohelle. ”Välillä saatan kuitenkin ravata keskellä päivää Porttsussa. Koulujutuista sopiminen onnistuu joustavasti, sillä Avancella on useita harjoittelijoita, joiden kesken työt voidaan jakaa.”

Jaakko puolestaan tekee tällä hetkellä täysipäiväisesti töitä mielenkiintoista graduprojektia odottaessa. Aikaisemmin Jaakkokin opiskeli samanaikaisesti työn kanssa. ”Jos oli tentti, niin funtsin välillä olisiko minulla riittävästi aikaa valmistautua, tai jaksaisinko”, Jaakko kertoo, sillä hän haluaa tehdä asian kuin asian kunnolla.

Jaakko muistelee kaiken olleen harjoitteluajan alussa uutta ja ihmeellistä. Hyvistä ohjeista huolimatta ei aina ollut helppoa saman tien hahmottaa tehtävänantajan visiota tehtävän lopputuloksesta. Välillä oli myös vaikeaa arvioida, kauanko yhteen projektiin menee aikaa ja millainen työmäärä on kyseessä. Ajan mittaan kuitenkin hommiin on luottavaisempi fiilis, ja ne sujuvat nopeammin.

Vaikka työ onkin haastavaa ja välillä kiireellistä, se ei tarkoita sitä, että hymyt hyytyisivät toimiston arjessa. ”Koulun penkillä oppii juridista ajattelutapaa, ja mistä mitäkin löydät. Mutta vasta työssä oppii sitä varsinaista käytäntöä. Kirjoja lukemalla ei opi kaikkea, kirjoittamattomia sääntöjä on paljon”, Cia kertaa. Hän on mielestään oppinut harjoittelun aikana paljon. Tärkeimpänä oppimistansa asioista hän pitää kuitenkin tarkkuutta ja huolellisuutta. Samaa korostaa myös Jaakko: ”Asioiden on oltava just eikä melkein.”

Jaakon mukaan harjoittelijoiden antaman työpanoksen lisäksi harjoittelu tarjoaa työnantajalle mahdollisuuden tutustua potentiaalisiin tulevaisuuden työntekijöihin, jotka ovat kiinnostuneita jatkamaan asianajoajalla valmistumisen jälkeen. Opiskelijan näkökulmasta harjoittelu tarjoaa luonnollisesti arvokkaan kokemuksen valmistamalla työelämää varten.

Molemmat traineet toivottavat lopuksi kaikille lukijoille hyvää kesää, ja Jaakko haluaa vielä muistuttaa lukijoita siitä, että elämän ei tarvitse pyöriä pelkästään työn ja opiskelun ympärillä. Kaiken välille on löydettävä tasapaino. ::

”Vaikka työ onkin haastavaa ja välillä kiireellistä, se ei tarkoita sitä, että hymyt hyytyisivät toimiston arjessa.”

MR. ARTIKLA 2013

Maaliskussa kamppailtiin Mr. Artikla tittelistä. Kilpailu oli hyvin tiukka. Silmäruokaa ja paljasta pintaa riittii varmasti jokaiselle katsojalle. Lehdistön suosikiksi kruunattiin Tomas Määttä, joka valloitti päätoimittajanne sydämen täysin. Yleisön hurmasi Lauri Miikkulainen. Voiton kuitenkin vei Lari Ahonen, jonka sain houkuteltua haastateltavaksi.

KOONNUT : Irina Svirina KUVA : Ilkka Ruuska

MIKÄ SAI SINUT OSALLISTUMAAN MR. ARTIKLA KILPAILUUN?
Nämä kisathan olivat kuin tehty minua varten. Olen aina luottanut sisäiseen ja ulkoiseen kauneuteeni. Jo syksyn alusta tiesin, että haluan lähteä haastamaan Artiklan kauneimmat miehet tässä suuressa, koko vuoden tärkeimmässä kilpailussa. Muut kisat olivat osaltani sujuneet jo ihan hyvin, joten arvelin, että saattaisin pärjätä tässäkin koitoksessa. Olinhan voittanut ne kaikki.

MITEN VALMISTAUDUIT SUUREEN KOITOKSEEN HENKISESTI JA FYYSISESTI?
Mielikuvaharjoittelun tärkeyttä ei voi koskaan korostaa liikaa. Se on aina tärkeä osa henkistä valmistautumista erinäisiin koitoksiin. Syksystä asti tekemäni hengitysharjoitteet ja meditointi pääsisivät vihdoin kantamaan hedelmää.

Treenaaminen ei rajoittunut siihen. Kisaan valmistautumiseen kuului myös kehon huolellinen muokkaaminen veistosmaiseksi mestariteokseksi. Ajattelin lisäksi, että talent-kierros tulisi todennäköisimmin ratkaisemaan

kisat. Tämän vuoksi hioin kotona peilin edessä kitara&-mies –aktiani edelliset kuukaudet.

Oli myös tärkeää, ettei herkkä sormikoordinaationi katoa liiallisen alkoholin nauttimisen vuoksi. Siksi keskityin taktisesti juottamaan teräviä juomia etkoilla vain kanssakilpailijoilleni. Lava-asun valintaan kului tietenkin aikaa. Esitykseen kuuluneet camo-spandexit löytyivät lopulta Cubukselta.

KUKA OLI PAHIN VASTUSTAJASI? MIKSI?

Koska kisaan alun perin tahtoivat lähes kaikki Artiklan miehet, oli kuvallisen hakemuksen perusteella jo käännytettävä suuri osa komistuksista. Puhumattakaan muista piiritason alkukarsinnoista. Tällöin voidaankin sanoa, että oli tavallaan voitto päästä edes finaalikisaan mukaan. Satojen halukkaiden joukosta olivat lavalle valikoituneet totisesti Artiklan ulkoisesti näyttävimmät ja mieskunnoltaan ylivertaisimmat orhit.

Itse lähdin kisaan rennolla asenteella. Ajattelin, että pohjatyön kautta ja juottamalla muut kovaan humalaan, olisin vahvoilla. Kisailijoiden joukossa oli toinenkin kova taktikko, joka ei ollut saapunut kisamiesten aloittelujuhliin ollenkaan. Haistoin heti palaneenkäryä. Kisan alkaessa kyseisellä henkilöllä oli kuin olikin monta ässää hihassaan. Tämän lisäksi hänestä paljastui verraton supliikkimies. Ensimmäisen kierroksen jälkeen epäilyksen siemen oli lähellä alkaa versoa. Ei tämä ollutkaan ihan läpihuutojuttu…

MITÄ MIELTÄ OLIT TUOMARISTOSTA JA HEIDÄN KOMMENTEISTAAN?

Tuomaristoon oli tänä vuonna valikoitunut hieno joukko upeita persoonia tämän vuoden pikkufukseista aina vanhoihin konkareihin asti. Aikaisempien vuosien rautaisen kokemuksen ja nuorempien opiskelijoiden innokkuuden ja elämänilon myötä, olin varma siitä, että tuomarit tulisivat pääsemään oikeaan ratkaisuun. Paras mies voittakoon. Tuomareilla oli suuret odotukset kisailijoiden suhteen ja se nosti tapahtuman tasoa huomattavasti. Kisassahan käytiin kolme kierrosta.

Ensimmäisen kierroksen kysymykset olivat minulle kilvoittelun haastavin osuus. Osittain sen vuoksi, että olin taktikoinut itseni viimeiseksi kilpailijaksi. Tekosyitä aina löytyy. Tästä sainkin tuomaristolta kauhua herättävän kommentin, jollaista en ollut koskaan aikaisemmin kuullut: ”Lari jätti kylmäksi”. Tästä sisuuntuneena laitoin isomman vaihteen silmään. Tiesin, että voittaakseni minun tulisi tulevilla kierroksilla tehdä historiaa.

MINKÄ TEKIJÄN LUULET VAIKUTTAVAN ENITEN VOITTOOSI?

Luottaminen omaan tekemiseen nousee päällimmäisenä mieleen. Kun luottaa itseensä kuin vuoreen niin pärjää aina. Voittohan on aina usean tekijän summa.

Ensimmäinen tekijä oli tuomareiden kommentit ja niistä sisuuntuminen. Seuraava tekijä oli avustajakseni ”kakkoskierroksella” noussut Artiklan varapuheenjohtaja Janne Hälinen. Kymmenen pistettä ja papukaijamerkki Jannelle! Kolmantena tekijänä oli hyvä tuurini siinä mielessä, että olin älynnyt ruveta harrastamaan kitaransoittoa jo ennen näitä kisoja. Taidosta on ollut matkan varrella hyötyä asiassa jos toisessakin. Jos ei muuten taivu, niin kitaran kanssa viimeistään. Näin kävi myös tällä kertaa.

MITÄ ODOTAT MISSIVUODEN TUOVAN TULLESSAAN?

Toivon, että Mr. Artikla -kisojen standardit pysyvät vuoden 2013 kisailijoiden asettamalla tasolla. Tästä kunniamaininta Tomas Määtälle, Miika Kekolalle, Lauri Miikkulaiselle ja Hasudin Hodzicille! Toivon, että artistimaisen esimerkin näyttäminen tulee luomaan mallin tuleville sukupolville.

> ”Tiesin, että voittaakseni minun tulisi tulevilla kierroksilla tehdä historiaa.”

Toivon, että voin ylpeänä luovuttaa kruunun ensi vuonna entistä tasokkaammalle Mr. Artiklalle. Ja jos nyt jotain konkreettisia odotuksia miettii niin odotan tulevalta vuodelta lisää hyviä bileitä. Osaan toki arvostaa myös minulle tarjottavia ravintolavirvokkeita.

TERVEISET FANEILLESI JA MUILLE LUKIOILLE?

Kiitokset kaikille fäneille! Ihailupostia on tullut todella paljon ja yritän vastata jokaiseen mahdollisimman nopeasti. Paljon toivotut poskisuudelmat voi tulla noutamaan Mr. Artiklalta aina kun hänet havaitaan Rovaniemen yössä. Ei hätää, niistä riittää jokaiselle. Loppuun vielä viisaus John Lennonilta: ”Love is the answer and you know that it’s true. Oh yeah, oh yeah.” ::

ROCKY

HAE OIKEUTTA SIELTÄ MISTÄ SE HELPOIMMIN LÖYTYY

20 08 09 10 11
Aikakone

ARVOKKAIN TIETO OPISKELUSI TUEKSI

Sivustoltamme löydät tietoa alan ihmisistä, asioista ja ilmiöistä sekä monipuolisen Suomen Laki -hakupalvelun. **Uuden Aikakone-ominaisuuden** ansiosta löydät hetkessä nyt myös säädösten vanhat muodot vuosien takaa. Käytä ilmaiseksi yliopiston koneelta tai mistä tahansa Nelliportaalin kautta.

www.suomenlaki.com

PROFFA
vastaa

Digestan toiseen numeroon toimitus on saanut värvättyä oikeusinformatiikan professori Rauno Korhosen. Opiskelijoilta on tullut kiitettävästi kysymyksiä, myös kinkkisiä. Lue alta miten professori Korhonen on selviytynyt.

KOONNUT : Irina Svirina KUVA : Ilkka Ruuska

JOS OLISIT SAANUT VALITA, ETTÄ VOIT SYNTYÄ JOKSIKIN MUUKSI HENKILÖKSI KUIN JOKA NYT OLET, NIIN KENEKSI OLISIT HALUNNUT SYNTYÄ?
Enköhän ole jo syntynyt monta kertaa aiemmin, ja lisää jälleensyntymiä taitaa olla tulossa. Ehkä seuraavan kerran albatrossina, joka lepäämättä liitää. Intohimoisena historian harrastajana voisin mainita montakin nimeä, mutta esimerkiksi Gustaf Mauritz Armfelt oli poikkeuksellinen yksilö, joka eli mielenkiintoisen elämän mielenkiintoisena aikana.

MIKSI SIILILLÄ ON PIIKIT?
Miksipä ei! Eiköhän nuo ole tarkoitettu itsepuolustukseen ja pelottelutarkoitukseen. Saattaa ihmiselläkin olla joskus karvat pörröllään.

RAUNO KORHONEN, PITÄÄKÖ PAIKKANSA, ETTÄ OLETTE JOITAIN VUOSIA SITTEN KAKANNUT TOIPPARIN SAUNAAN, VIELÄPÄ KIUKAALLE JA SIITÄ SAANEET LEMPINIMEN "KAKKA-KORHONEN"?
Taitaa olla urbaania legendaa, niin kuin monet jutut valitettavasti. Harva sitä tuollaiseen jonglöörisuoritukseen kykenee. Vaikka tiedän, että eräs opiskelututtava teki tarpeensa yli 20 vuotta sitten auton vaihdekepin konsoliin talvipakkasella. Ilmeisesti pakottavista syistä - Force Majeure!

MITEN OIKEUSTIETEELLINEN OPETUS TULISI MIELESTÄSI JÄRJESTÄÄ? – ARGUMENTAATIOKYVYTÖN
Hyvinhän se pitäisi järjestää, ja jopa paremmin! Sitä alamme taas tiedekunnassa tosissaan miettiä tänä keväänä. Aiheesta on tarkoitus järjestää keskustelutilaisuuksia, ja puheenjohtajana vetämäni suunnittelutoimikunta jatkaa tutkintojen kokonaisuudistuksen valmistelua.

MIKÄ OLI MIELESTÄSI ARTIKLAN 2012 VUOSIJUHLILLA PARASTA?
Tasokkaat puheet ja laulut, sekä yleinen levottomuus! Olen osallistunut juhliin vuodesta 1988 asti aina ajoittain. Joka kerta niistä jää enemmän ja vähemmän muistikuvia. Pukeutumisen taso on parantunut sitten 80-luvun lopun. Tuolloin puheenjohtaja otti juhlakansan Sky-Hotellilla vastaan paksukauluksisessa villapuserossa. Itselläni oli jo vuoden 1990 puheenjohtajana jonkin sortin tumma puku päällä.

OLLAKO VAI EIKÖ OLLA? – TANSKAN PRINSSI
Välillä ollaan ja välillä ollaan kuin ei oltaisikaan.

MITEN KUVAILET LÄSKIÄ?
Valitettavasti lisääntymään päin iän mukana. Kovasti taistellaan vastaan liikkumalla ja ruokavaliota tarkkailemalla! Ei se ikuista välttämättä ole, mutta vaikeasti hallittavissa näinkin iloisilla elämäntavoilla.

MIKSI JUURI OIKEUSINFORMATIIKKA?
Syyttäkäämme ja kiittäkäämme karismaattista professori Saarenpäätä. Hän on monta opiskelijaa vietellyt oikeusinformatiikan ilosanomaa levittämään."Evankelista-Ahti"!

ONKO ELÄMÄÄ OIFFIN JÄLKEEN?
Mutta oliko elämää ennen oiffia? Eiköhän se siitä alkanut!

OLIKO SINULLA LAPSENA LEMPINIMEÄ? ENTÄ NYT? PIDÄTKÖ NIMEÄSI VIETTELEVÄNÄ?
Rakkailla lapsilla on aina lempinimiä. Ja tästä huolimatta myös minulla oli jokunen. Monet ovat jo unohtuneet. Nykyisellä virallisella nimellä yritän pärjätä, ja olla sitä liikaa pahentamatta.

MILTÄ NÄYTTÄÄ OIKEUSJÄRJESTYKSEN TULEVAISUUS?
Oikeusjärjestyksen tulevaisuus riippuu paljolti oikeusjärjestelmän toimivuudesta. Kummankin systematiikkaa meillä opetetaan.

BLONDI VAI BRUNETTE?
Ei kai sillä värillä niin väliä. Itselläni on nyt metallinsininen Hyundai i20!

ONKO KOOLLA OIKEASTI VÄLIÄ?
Ei todellakaan, jos on näppärä peli ja osaa sitä käyttää. Kuten tuo Hyundai i20!

OLETKO OLLUT KOSKAAN MIEHEN KANSSA?
Olin armeijassa satojen miesten kanssa yhtä aikaa. Sittemmin heitä myös siellä koulutin. Meinasin ihan jäädä alalle, ja pääsin kadettikouluun kahdesti. Juridiikka sitten voitti kuitenkin.

OLETKO KOVA ULKOILMAURHEILIJA, KUN NAAMASI ON NIIN USEIN RAIKKAAN PUNAINEN?
Olen entinen kilpaurheilija. Kestävyysjuoksua harrastin kovasti 20 vuotta ja 25 kg sitten. Treenasin ohjelman mukaan, ja pahimmillaan jopa pari treeniä päivässä. Maratonin vedin läpi ajassa 4.02 vuonna 1991.

Nykyään hölkkään, kävelen ja hiihdän. Tänä talvena on tullut sentään noin 15 lenkkiä hiihdettyä muun liikunnan ohessa. Punttisalilla kävin aikoinaan useamman kerran viikossa, mutta sitten tuli rasitusvammoja. ::

ULLA RIIPPINEN : *Seminars & Conferences –vastaava, Elsa Finland*

ELSAn delegaattina YK:n ihmisoikeusneuvostossa

ELSAN KAUTTA PÄÄSEE delegaatiksi YK:n eri instituutioihin, Euroopan neuvostoon, ja viimeisimpänä Euroopan unionin tuomioistuimeen. Osallistuminen delegaatioon itseensä on ilmaista, mutta osallistujan maksettavaksi ja järjestettäväksi tulevat matkat, majoitus ja eläminen paikan päällä. Delegaatioon on kuitenkin mahdollista hakea sen osittain kattavia erilaisia apurahoja. Ja kyllä on vaivan arvoista!

OLIN MAALISKUUN ALUSSA delegaattina YK:n ihmisoikeusneuvostossa. Maanantaiaamu alkoi rekisteröinnillä YK:n sisäänkäynnillä, josta saimme sisäänpääsykortit koko viikolle. Itse sessiossa käytiin läpi eri YK:n raportoijien (nimikkeellä Special Rapporteur/Representative) raporteista. Aiheena olivat mm. lasten oikeudet ja keskustelussa raportoijilta kysyttiin erilaisia kysymyksiä ja jaettiin paljon maiden parhaita käytäntöjä eri ongelmien ratkaisussa. Maat pääsevät yllättävänkin hyvin puhumaan aiheesta sessiossa, ja kansainvälinen ihmisoikeustilanne todella päivittyy istuntoviikoilla.

PÄÄMAJA ON MASSIIVINEN, mutta sessio ja side eventit ovat samassa rakennuksessa. Side eventit ovat eri järjestöjen ja maiden järjestämiä tapahtumia istunnon aiheita sivuavista aiheista. Side eventeissä keskusteltiin mm. tulevasta Venäjän ehdottamasta päätöslauselmasta, ja se päättyi tiukkaan väittelyyn Venäjän edustajan kanssa Venäjän seksuaalivähemmistöjen tilanteesta. Delegaatit kirjoittavat viikosta kansainvälisen ELSA –raportin ja raportti julkaistaan ELSA Internationalin sivuilla.

Ihmiset verkostoituvat uskomattomalla taidolla ja se on luonnollinen osa istuntoviikkoa. Tutustuimme mm. Malin edustajaan, Turkin suurlähettilääseen ja lukuisiin organisaatioiden edustajiin.

Geneve on todella kansainvälinen kaupunki ja ihmisten kielitaito on myös uskomaton; paikallisspurgukin osasi ranskan lisäksi täydellistä englantia ja italiaa.

HAUSSA ON KAKSI KRITEERIÄ: akateeminen tieto ja osaaminen alalta, esimerkiksi ihmisoikeuksista, ja toisaalta ELSA –kokemus. Toisella erinomaisella alueella voi kompensoida vähäistä kokemusta toisessa, ja esimerkiksi pelkkänä jäsenenäkin delegaatiksi on päässyt suomalaisia, joilla hyvin akateemista tietoutta.

Delegaatiossa on aina 2-6 ihmistä, ja meidän viiden hengen delegaatiomme tulikin todella läheiseksi viikon aikana. Kävimme yhdessä kävelyillä, fonduella ja Genevessä olevien harjoittelijoiden bileissä. Delegaatiomme oli runsaasti yhteydessä toisiinsa jo ennen istuntoviikkoa, ja järjestelimme yhdessä matkoja ja majoitusta.

Delegaatiohaut tulevat nopeilla hakuajoilla instituutioiden myöhäisten ilmoitusten vuoksi, mutta tee pientä etukäteissuunnittelua mihin haluat hakea ja milloin pystyt lähtemään sekä päälle varojen keräystä niin olet valmis hakemaan!

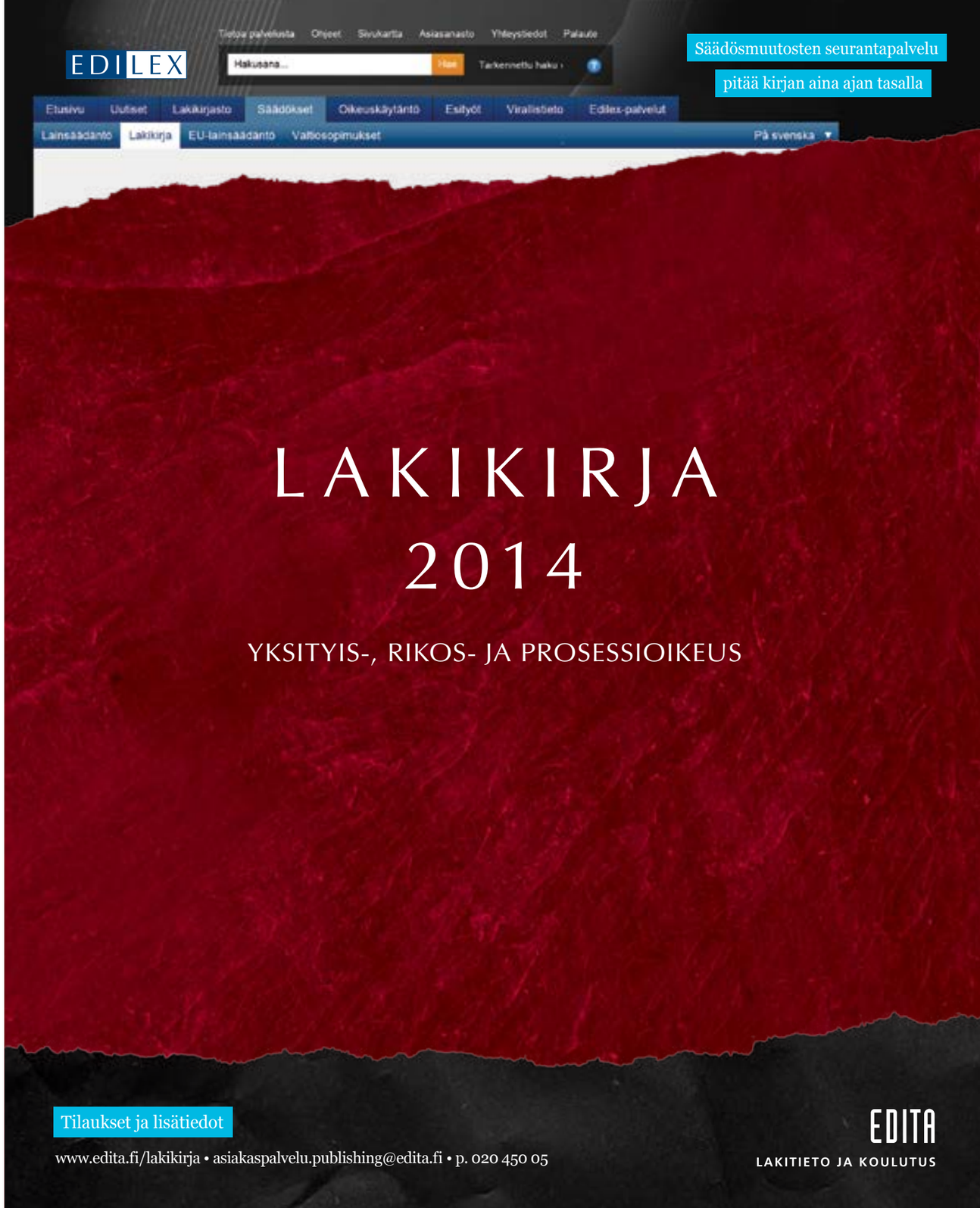

NORDIC WEEK ORATOR

Helmikuu 2013, Istumme Oslon ylihinnoitellulla lentokentällä. Vatsanpohjaa kutittaa hieman. Tunnistan tunteen pikkuhiljaa alkavaksi kännijännitykseksi. Pian alkaa Reykjavikin yliopiston oikeustieteen opiskelijoiden ainejärjestö Oratorin järjestämä KV-viikko Islannissa. Artiklan edustus on vahva, sillä itseni lisäksi mukaan on lähtenyt Artikla Wild Girls -nimensä rehdisti ansainnut kolmikko: Taru Ahonen, Angela Khalashte ja Ida Susanna Jokela.

TEKSTI : Eero Talvela

MUSTANHARMAA KIVIKKO jatkuu silmänkantamattomiin ja horisontissa kohoavat mustanharmaat lumihuippuiset vuoret. Maisema on kuin kuusta. Samaan aikaan kun Suomessa on 20 astetta pakkasta eikä joulupukkikaan uskaltaudu ulos paleltumisen pelossa, Islannissa pärjää hyvin ilman talvitakkia ja nurmikko jo vihertää. Pian meidät noudetaan lentokentältä host-perheisiimme, ja maanantai-iltapäivä sujuu kotiuduttaessa ja Fifaa pelatessa. Illalla jano jo yllättää. Kohteena on Englis pub, jossa voi voittaa valtavaa onnenpyörää pyörittämällä metrin (10 tuoppia) olutta.

TIISTAI-AAMU LÄHTEE KÄYNTIIN hodareilla ja bisseillä yliopiston käytävällä, minkä jälkeen bussimme noutaa meidät kiertämään mitä upeimpia nähtävyyksiä ympäri Islantia. Gulfoss'n vesiputoukset tekevät lähtemättömän vaikutuksen KV-vieraisiin, ja paikallinen int-sek korkkaa kollektiivisen Minttu-pullon Geysirejen syöstessä tulikuumaa vettä taivaalle. Aurinko paistaa ja viina virtaa.

Tourimme päätepysäkki on KV-hytte, eli mökkisitsit keskellä ei-mitään. Sitsien teemana on Comic-Con, ja pian me artistit teemmekin muodonmuutoksen 101 dalmatialaiseksi. Tunnen oloni pervoksi tuossa asussa, eikä se illan pimetessä jää varmasti kauas totuudesta. Sitsien jälkeen bileet jatkuvat revontulien alla auringonnousuun saakka.

OLEMATTOMIEN YÖUNIEN JA ruhtinaallisen aamiaisen jälkeen bussimme suuntaa taas kohti Reykjavikia. Matka keskeytyy katuojan kutsuessa erästä huonovointista KV-vierasta. Samalla pysähdyksellä suomalaiset oikkaritytöt juoksevat ihastelemaan ja kuvaamaan islanninhevosia. "Do you not have horses at all in Finland?", hostini Hreiðar (nimi on islantilaisille omintakeiseen tyyliin mahdoton niin ääntää kuin lukeakaan) kysyy ihmeissään.

Pienen mellandödin jälkeen pääsemme luennolle, joka käsittelee Islannin kalataloutta oikeustieteellisestä näkökulmasta. Puolikuivan luennon jälkeen meidät opastetaan satamaan, jossa meitä odottaa whale watching -vene ja kasa erinäisiä kalastusvälineitä. Kalastuksen sijaan painopiste on kuitenkin huviveneilyssä, ja musiikin soidessa nautimme kauniista maisemista ja raittiista meri-ilmasta, sekä tietysti ylläpidämme nestetasapainoamme.

TORSTAINA ON VUOROSSA todella mielenkiintoinen vierailu Islannin korkeimpaan oikeuteen. Tuomarit esittelevät tiloja innoissaan. Vaikuttaa siltä, että jokavuotinen KV-viikon oikkarivierailu on maan korkeinta tuomiovaltaa käyttävälle organisaatiolle vuoden kohokohta, huolimatta siitä että aikaisempina vuosina suomalaiset ovat varastaneet paikasta muun muassa tuomareiden kaavut ja yliviivauskynät. Tarina kertoo, että kaavut löytyvät edelleen jostain päin Lappia. Tällä kertaa meitä pidetään kuitenkin tarkasti silmällä.

Iltapäivällä matka jatkuu kohti legendaarista Blue Lagoonia. Bileet alkavat jo bussissa. Musiikki soi, oikkarit laulavat ja tölkit sihahtelevat. Saavumme määränpäähän, ja viimeistään siinä vaiheessa kaikkien on myönnettävä, että viikko on ylittänyt kaikki odotukset. Paikka on tajunnanräjäyttävä. Laguunin uskomattoman sininen vesi on liki 40 asteista ilman ollessa lähellä nollaa, ja höyryä nousee joka puolelta niin, että näkyvyys eteenpäin on vain 10 metriä. Paikka on sanainkuvailematon. Kaikki oikkarit löytävät pian tiensä vedestä kohoavalle baaritiskille – minnekäs muuallekaan! Kylmä tuoppi ja sitsilaulut luovat tunnelmaa, joskin myös herättävät ihmetteleviä katseita.

Torstai-ilta päättyy ystävänpäiväbileisiin ja rastikilpailuun, jonka teemana on 'Find Your Nordic Love'. Kilpailussa täytyy muun muassa syödä Islannin kansallisruokaa, mädätettyä haita (aiheuttaa poikkeuksetta oksennusrefleksin) ja laittaa kondomi banaaniin käsiä käyttämättä. Rasteja suorittaessaan saa vihjeitä siitä, kuka KV-vieraista voisi olla oma pohjoismainen rakkaus.

> "Do you not have horses at all in Finland?", hostini Hreiðar kysyy ihmeissään."

PERJANTAI ALKAA AAMUHERÄTYKSELLÄ runsaan 2 tunnin yöunien jälkeen. Kokoonnumme kaikki ulkouimalaan, jonka vesi on johdettu suoraan kuumista lähteistä.

Iltapäivällä on tarkoitus tavata Islannin presidentti, mutta viime hetkellä tapaaminen peruuntuu presidentin muiden kiireiden johdosta. Olemme hieman pettyneitä, koska valtionhallintoon liittyvät työt ovat menneet jurrisen oikkarilauman edelle.

Pian kaikki pettymykset on kuitenkin selätetty, ja suuntaamme tyytyväisinä sitseille kaupungin ulkopuolella olevaan urheiluhalliin. KV-sitsit on järjestetty oikkareille sopivaan tyyliin niin, että toastmasterit toimivat tuomareina, ja punishmentin sattuessa kohdalle syytetty kutsutaan eteen lausumaan puolustuksensa. Muu juhlakansa toimii valamiehistönä. Tuomarit tuomitsevat joko syytetyn tai hänet ilmiantaneen henkilön useimmiten artisteillekin tutulla tavalla, eli ilmaisella viinalla. Ilta jatkuu Reykjavikin yökerhoihin, joissa pohjoismaiset oikkarit aiheuttavat itselleen tyypillisellä tavalla pahennusta.

LAUANTAINA KOITTAA VIHDOIN suuri päivä. Seitsenpäiväinen nesteytyskuuri lähenee loppuaan, ja vuorossa ovat Oratorin vuosijuhlat. Hostini ja muutaman pykälistin kanssa vedämme frakit päällemme ja suuntaamme paikalliseen hampurilaisravintolaan. Tuhdin aterian jälkeen löydämme tiemme pre-partyille, joissa jaetaan KV-mitalit jo kuudetta päivää jatkuvasta urheudesta, itsensä uhraamisesta sen eteen, jotta saisimme tyhjennettyä Oratorin ehtymättömät viinavarannot.

Coctail-tilaisuuden jälkeen siirrymme vuosijuhlapaikalle viettämään mitä upeinta iltaa mitä parhaimmassa seurassa. Pukuloiston lomassa kuullaan kiinnostavia puheita ja toinen toistaan hienompia musiikkiesityksiä. Tarjoilijat kantavat juhlavieraille notkuvia lautasia ja viinipullot pitävät sopivan nestetasapainon yllä.

Ruokalajien välissä kuuluu myös monille KV-viikkoja kiertäneelle tuttu huuto ”onference!”, jolloin kaikki ulkomaiset KV-vieraat ahtautuvat juhlatilan miestenhuoneeseen ja aukaisevat taskumattinsa. Jälkiruuan jälkeen vuorossa on tanssia live-musiikin tahdissa, ja lopulta yön pikkutunneilla taksit noutavat juhlavieraita jatkopaikalle, jossa juhlat jatkuvat melkein silliksen alkuun saakka.

SUNNUNTAI-AAMUNA JUHLAKANSA saapuu sillikselle pieneen kalastajamökkiin Atlantin rannassa, hieman kaupungin ulkopuolella. Tarjoilut ovat hyvät, vaikkakin edelliseen Artiklan viikon sillikseen verrattuna todella vaatimattomat. Olisimmehan Artiklan KV-silliksen jälkeen odottaneet vähintään kokonaista grillattua valasta!

Oratorin int-sek Edda María Sveinsdóttir on ottamassa vastaan eri ainejärjestöjen lahjat ja kiitokset monen int-sekin sanoin ”tähän mennessä upeimmasta KV-viikosta”. Lahjapullot lähtevät kiertämään, ja muutaman pykälistin kanssa onnistumme saamaan käsiimme korkkaamattoman litran rehtiä suomalaista Koskenkorvaa. Ei liene vain urbaani legenda, että pullon pohjalta löytää inspiraation, sillä jo heti aloitettuamme saamme idean heittää talviturkkimme vain muutaman asteen lämpöiseen Atlanttiin. Lienee turha syyttää orastavaa dementiaa siitä, etten muista tuntuiko vesi kylmältä.

> ”Ei liene vain urbaani legenda, että pullon pohjalta löytää inspiraation.”

SEURAAVANA MAANANTAINA JÄÄKYLMÄ vesisade huuhtoo jalanjälkemme pois Islannin maaperältä. Olemme väsyneitä, mutta onnellisia. Kaiken kaikkiaan jokaisen oikeustieteen ylioppilaan tulisi kokea ainaki yksi KV-viikko. Vaikka viikot ovat pääasiassa hauskanpitoa, niissä tutustutaan myös muiden Pohjoismaiden oikeuskulttuuriin ja tuleviin kollegoihin. Ja koska Suomellakin on paljon yhteyksiä Ruotsiin, Norjaan ja Tanskaan, sekä myös Islantiin, ei tällaisista uusista kontakteista voi olla ainakaan haittaa tulevaisuudessa. ::

BORENIUS
ATTORNEYS AT LAW

As one of Finland's top-tier law firms, Attorneys at law Borenius has always invested in the academic and professional development of law students.

We have created trainee programmes for students in different stages of their studies, offering an excellent opportunity to see and experience what it is like to work at a leading business law firm.

COURIER
For law students at the early stage of their studies, typically first/second-year law students

TRAINEE
For third/fourth-year law students (a minimum of 160 study credits required)

GROUP TRAINEE
For students who are finalising their studies

INTERESTED?
Go to **www.borenius.com/students**

FINLAND
Helsinki
Espoo
Tampere
www.borenius.com

RUSSIA
St. Petersburg
www.borenius.com

U.S.
New York
www.borenius.com/newyork

ESTONIA
Tallinn
www.borenius.ee

LATVIA
Riga
www.borenius.lv

LITHUANIA
Vilnius
www.borenius.lt

Borenius Group consists of over 200 lawyers in six jurisdictions. The member firms of Borenius Group are separate legal entities practicing advocacy for their own account and following their respective local Bar rules.

2013 PORONKUSEMA

Rovaniemellä järjestettiin 8.–10.3. opiskelijoiden keskuudessa jo legendaksi muodostunut Poronkusema.

TEKSTI : Joel Eriksson, Pääporo 2013

Teemana oli tänä vuonna A blast from the past, ja joukkueiden pukeutuminen vaihteli lähihistoriasta aina ajanlaskumme alkuaikoihin saakka. Poronkuseman järjestämisestä vastasi allekirjoittaneen ohella ahkera poronkusematoimikunta, joka sisälsi noin 30 Artiklan reipasta fuksipalleroa. Vaikeuksia järjestämisessä riitti, ja monessa asiassa täytyi tehdä kompromisseja. Lopputuloksena oli kuitenkin upein Poronkusema mitä historiassa on nähty!

PERJANTAI

Poronkusema 2013 starttasi perjantaina Lordinaukiolla varaslähtörastin merkeissä. Joukkueet vääntäytyivät mitä ihmeellisimpiin asentoihin suorittaessaan haastavaa rastia. Kiperissä paikoissa Pääporokin saattoi heittäytyä auttamaan pulassa olevia joukkueita. Rastin ohessa osallistujat saivat kuunnella musiikkia ja juoda omia juomiaan. Rasti kehkeytyikin lopulta ulkoilmabileiksi. Omien muistikuvien mukaan kaikilla oli hauskaa ja hyvä meno. Saattaahan tilanne olla tietenkin sekin, että itsellä oli vain hauskaa ja muut katsoivat kieroon...

Rastin loputtua ilta jatkui Onnelaan, jossa varaslähtörastin paras palkittiin, ja Pääporon nähtiin herättävän pahennusta ainakin tunkeutumalla karaoke-paikalla ihmisten kanssa laulamaan nuotin vierestä. Laskutelinekin oli saatu Onnelaan soittamaan, mutta itse näin koko tapahtumasta vain vilauksen. Aika meni kuin siivillä, ja pian huomasinkin seisovani mäkkärin jonossa ruuan toivossa.

LAUANTAI

Varsinainen rastikilpailu käytiin lauantaina keskustan ympäristössä. Rasteja oli tänä vuonna kymmenen, joten juomatahti oli kova. Itsekin vääntäydyin keskustaan, vaikka edellinen ilta vielä maistui suussa ja tuntui päässä. Sänkykin tuntui jossakin vaiheessa houkuttelevalta. Pääporon velvollisuudet kuitenkin painoivat harteita, eikä krapula ehtinyt iskeä. Korkkasin Karhun, vedin ihanan ja miellyttävän poropuvun päälle ja lähdin kohti keskustaa.

Eipä aikaakaan kun Poro oli taas jo maistissa runsaiden lahjusten johdosta, ja moottori lähti käyntiin. Sinkoilin rastilta toiselle auttaen joukkueita hädässä ja jakaen Pääporon rajatonta viisautta. Viisaus toki hälveni illan myötä promillien noustessa, mutta korvasin asian äänensävyä korottamalla lähes huudoksi asti.

Jälkeenpäin sain Poronkusemasta ainakin yhden negatiivisen palautteen. Joku ulkopuolinen mamma ei ollut tykännyt, kun ”lievästi” humaltuneet opiskelijat rimpuilivat Angry Birds -puiston telineissä ja pelottelivat toiminnallaan lapsia. Itseä kyllä pelotti enemmän ne pikkulapset.

Ilta päättyi jälleen Onnelaan, jossa parhaiten suoriutuneet joukkueet palkittiin runsain lahjoin ja Poronkuseman voittajille luovutettiin kiertopalkintona toiminut jättikuksa. Myös emeritus-poro Meiju Heikkistä muistettiin hänen tekemästään työstä monen Poronkuseman hyväksi.

Vasta palkintojenjaon jälkeen Poronkusemasta aiheutunut stressi purkautui täysin ja olo oli vihdoin vapautunut. Jotenkin kummasti myös lahjukset vähenivät palkintojen jaon jälkeen. En ilmeisesti olekaan niin hyvä tyyppi, että tuntemattomatkin tulevat tuon tuosta tarjoilemaan juomista ilmaiseksi. Mikä pettymys. Loppuillan muistikuvat ovat melko hämärät, mutta taisi siihen liittyä paljon tanssimista vaatteiden vähentyessä samaan aikaan, sekä tietysti viimeisten drinkkilippujen käyttämistä.

SUNNUNTAI

Sunnuntai valkeni ja oli aika suunnata sillikselle. Turkoosi oli kerännyt itsensä lähes täyteen nälkäistä ja janoista poronkusemakansaa. Kellon lähestyessä kolmea oli väki jo vähentynyt, mutta omat pidot olivat vasta alkamassa, kun pöydän sai täyteen kavereita. Boolia oli jäänyt sillikseltä paljon, joten tehtävämme oli selvä: juoda se kaikki! Malja päätyi lopulta pöytäämme, ja taisimme vaatia jopa santsikierroksen. Yritimme varastaa boolin mukanamme, mutta toimikunta oli kärppänä paikalla estämässä aikeemme. Joimme juomat paikan päällä loppuun ennen kuin suuntasimme hyvin ansaitulle päivälliselle Wingstoniin.

LOPPUTULOKSENA *oli upein Poronkusema mitä historiassa on nähty!*

Siinä syödessä lopulta tajusin, kuinka vähän olimme kaikki koko viikonlopun aikana syöneet. Poronkusema päättyi osaltani Punaisten lyhtyjen jatkoille. Jos et tiedä mitä tarkoitan, niin jäit paljosta paitsi. Sen verran voin kuitenkin paljastaa, että ainakin tankotanssia siellä nähtiin. Ideana oli lähteä illalla vielä Roippariin juomaan viimeisetkin sentit pankkitileiltä.

Itse taisin kuitenkin viimein nukahtaa luontodokkarin rauhalliseen ääneen, ja niinpä heräsin vasta valomerkin aikaan. Poronkusema oli ohi. Käänsin kylkeä ja nukuin ilman herätyskelloa pitkään ja ihanasti. Liskojakaan ei paljon näkynyt, koska väsymys taisi olla jo niin kova. Jälkeenpäin kuulin, että urhoolliset ystäväni olivat kuitenkin pitäneet Poronkusemafiilistä yllä aivan yön pikkutunneille saakka.

Haluan kiittää koko Poronkusematoimikuntaa mahtavan Poronkuseman järjestämisestä! Ilman teitä tämä tapahtuma ei olisi voinut toteutua. Ensi vuonna katsomme sitten Poronkusemaa luultavasti sieltä osallistujien puolelta uuden Pääporon ja toimikunnan rehkiessä. ::

ANNIKA FALBEN : *LexPressin päätoimittaja*

Tervehdys pohjoisen sisarukset!

TÄHÄN AIKAAN VUODESTA voi taas huokaista helpotuksesta: talvi on selätetty! Merkkejä keväästä on jo selvästi nähtävissä niin täällä etelässä kuin varmasti myös siellä pohjoisessakin. Aurinko pysyttelee taivaanrannan yläpuolella kauemmin kuin kukaan muisti edes olevan mahdollista ja lukupäivän jälkeen riittää energiaa muuhunkin kuin sohvalla makoiluun. Yksi hyvin selkeä kevään merkki oli havaittavissa myös pääsiäisen jälkeisenä tiistaina, jolloin joukko fuksipoikia oli jo ennen puolta päivää livistämässä lukusalin sijasta oluselle Proffan kellariin, yliopistolla sijaitsevaan opiskelijoiden kantakapakkaan. Näyttelijä Robin Williamsia lainatakseni: "Spring is nature's way of saying, let's party!"

LISÄÄNTYNYT VALO ON myös nostanut oikkareiden mielialaa synkän talven jälkeen ja tiedekunnassa ei enää näekään villapaitaan jos toiseenkin sonnustautunutta lexiläistä laahustamassa väsyneenä lukusalin ja Lex Cafén väliä – opiskelijoilla alkaa vihdoin olla kevättä rinnassa. Haluaisin tässä kohtaa nostaa hattua kaikille artisteille, jotka selviävät vuodesta toiseen pohjoisen kaamoksesta ja paukkupakkasista. Lexiläisiä puolestaan karaistaan pitämällä tiedekunnan lukusalin lämpötila luvattoman alhaisena ja myös tänä vuonna lukusalissa on bongattu opiskelijoita värjöttelemässä toppatakit niskassa, karvahatut päässä ja finanssioikeuden tenttikirjat käsissä. Lexiläisetkin voivat täten osaltaan todeta, että myöskään Turussa oikeustieteen opiskelu ei vaadi opiskelijalta ainoastaan istumalihaksia vaan myös kattavan toppavaatevaraston.

KEVÄT TUO AURINGON ja lämmön lisäksi myös vuosittain toistuvia haasteita. Työnhakuprosessi saattaa edelleen olla vaiheessa ja tentteihin lukeminen ei ole koskaan ollut tuskaisempaa. Häiriötekijöitä on vain yksinkertaisesti liikaa. Jääkiekon MM-kisojen väliin jättäminen ei tule kuuloonkaan, vaan kaikki ottelut alkusarjaa myöten on katsottava riippumatta siitä, ovatko siellä sitten vastakkain Italia ja Kazakstan tai Suomi ja Ruotsi. Ja varmasti Euroviisutkin voittavat ohjelman vannoutuneimpienkin vihaajien silmissä silloin, kun vaihtoehto on jumittua kotiin tuntikausiksi tenttikirjojen kanssa. Hienoin tunnehan on toki se, kun ensimmäiset terassikelit iskevät kuin salama kirkkaalta taivaalta ja silti löydät itsesi tiedekunnan lukusalista, vuoden tai pikemminkin koko opiskeluajan pelätyimmän tentin, velviksen kirjat kädessä. (Näin ainakin meillä Turussa.)

LEX RY TÄYTTI maaliskuussa vuosia ja 52-vuotiasta yhdistystämme juhlittiin jälleen näyttävästi Turun VPK-talolla. Myös Artikla oli tänä vuonna hyvin edustettuna juhlassa mukana ja seuraavan aamun silliksellekin oli selvitty kunnioitettavasti. Lex sai myös päätökseen kaikkien aikojen toisen Spex-projektinsa, kun Lex Spex Suuri ja Mahtava päätti loisteliaan näytösputkensa 5.4. Malmitalolla Helsingissä. Lexin tapahtumarikas huhtikuu puolestaan pitää huolen siitä, ettei lexiläisen suuta kuivaa tässäkään kuussa. Tunnetusti kevät ja koko lukuvuosi huipentuu lopulta kenties vuoden odotetuimpaan opiskelijajuhlaan eli Vappuun. Vapun jälkeen oikkarit niin Turussa kuin Rovaniemelläkin hajaantuvat hiljalleen kesälaitumille ja valmistautuvat työntekoon ja lomailuun. Olen kuullut myös huhua, että jotkut hurjapäisimmät aikovat jatkaa opiskelua kesänkin yli – oltiinpa sitten töissä tai ei. Olivatpa suunnitelmat mitä tahansa, varmaa on, että jokainen oikkari toivottaa kesän lämpimästi tervetulleeksi. Hyvvää kevvään jatkoa ja aurinkoosta kesänodotusta Rolloon!

Kuva : Anni Kuismin

FUKSISITSIT 2013

ARTISTIMERKIN ANSAINNEET: Janne Hälinen, Samuli Rissanen, Lari Ahonen, Maiju Hänninen, Taneli Laukkanen, Noora Pohjola, Irina Svirina, Taru Ahonen, Miika Kekola, Eero Talvela, Artturi Puoskari, Patrik Johansson, Hasudin Hodic ja Lauri Miikkulainen (puuttuu kuvasta).
FUKSIKAPTEENIT 2013: Taru Ahonen ja Lari Ahonen
VUODEN FUKSI: Artturi Puoskari

Fuksisitseillä jaettiin myös muita kunniamainintoja.

WILL YOU BE OUR NEXT
TROINEE?
APPLY NOW
for fall 2013 trainee positions!
Please visit www.roschierrecruitment.com for more information and to apply.
ROSCHIER